

Nemške armade prodirajo v Rusijo.

Zavzele mesti Dvinsk in Lutske skoraj brez vsakega odpora ter gredo naprej proti vzhodu.

RUSIJA PRISILJENA K MIRU.

Boljševiška vlada pritirala Rusijo v strašen položaj.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Dogovor med Avstrijo in Nemčijo.

Amsterdam, 18. feb. — Nemčija in Avstro-Ogrska sta se dogovorili, da bodo v slučaju potrebe vojaškega četa nemške čete omejene samo na mejo Velike Rusije in avstrijske samo na Ukrajino. To je naznanjeno v neki dunajski brzojavki.

Ko nemške armade zopet zabadajo svoj meč v njeno srce, je Rusija danes v krepkih najkrajših državljanske vojne, anarhije, plenitve in morije, po brzojavkah, prejetih v Ameriki sredi.

Nemci so začeli svoj novi pogon proti Rusiji takoj, ko je poteklo premirje včeraj, po brzojavkah iz Stockholma. Pričakovati je, da zasedejo Estonijo in Livonijo ter ptem pritisejo proti Petrogradu.

Nemškim armadam bodo stala nasproti skoraj samo razkrojena krda Rdeče straže. Ruska armada je skoraj izginila med dvomesečnim premirjem in je bila nazadnje razpuščena po demobilizacijski odredbi Leona Trockija, ko se je odločil za brezmirovni konec vojnega stanja, česar nemški cesar ni hotel sprejeti.

Udario tudi v Ukrajino.

Pričakovati je, da Nemci udario tudi v Ukrajino, kjer boljševiki poskušajo uničiti meščansko republikansko vlado, ki je sklenila mir s centralnimi vlastmi.

Prizadevajo si, da rešijo svoj "krušni mir" z Ukrajino, in avstrijske čete utegnejo pomagati kajzerju v tej ofenzivi, dasi je neka londonska brzojavka izrazila upanje, da utegne nova nemška ofenziva proti Rusiji provzročiti razdor med tevtonskimi silami. Prejšnje brzojavke so naznanile, da je prešlo med centralnima velesilama do sporazuma, po katerem Avstrija ne bo podpirala sovražnega navala na Veliko Rusijo.

In med tem ko so nemške armade prodirale, je bratomorna vojna trgala ruski narod od konca do kraja.

11.000 jih padlo v Kijevu.

Boljševiki so naznanili zavzetje Kijeva, glavnega mesta ukrajinskega, z izgubami, ki so precejšene na 4.000 umrlih in 7.000 ranjenih. Po boljševiškem porazu nekaj dni poprej

je Bela straža poklala 1.500 delavcev, včevši vse krajevne voditelje boljševikov, po brzojavki, prejeti v nedeljo.

Na stotine je bilo baje usmrčenih v ponedeljkovi bitki v Odesi med boljševiki in zmernimi. Vojne ladje so bombardovale mesto. Rumunske čete prodirajo proti Odesi, naravnost kljubujoč boljševiški ultimatumu. Rumunci se tudi bijejo z boljševiki za nadzorstvo Besarabije.

Poljske čete so porazile boljševike pri Bobrujsku, 85 milj jugovzhodno od Minska.

V boju s kazaskimi armadami.

Bitka med boljševiki in kazasko armado generala Aleksijeva se baje vrši blizu Harkova. Druga brzojavka pravi, da namerava praporščak Krylenko nabrati armado 100.000 mož za boj proti četam gen. Aleksijeva.

Boljševiki trdijo, da so porazili del čet generala Aleksijeva, ki mu je poveljeval gen. Erdelli, dne 9. feb. in zasedli Taganrod, rusko luko v ozemlju Donskih kazakov jugovzhodno od Odesa.

Boljševiki so zavzeli Voronež, glavno mesto pokrajine istega imena.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nemci prodirajo v Rusijo.

Berlin, prek Londona, 19. feb. — Nocoj izdana uradna naznanila nemškega vojnega urada pravijo, da od Rige pa prav do Lutske na jugu prodirajo nemške armade proti vzhodu v Rusijo.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Rusija se vda.

London, 19. feb. — Ruska vlada je po drugem uradnem naznanilu, prejetem tukaj, naslovila sledečo brzojavko na glavni stan in vse fronte:

"Sovet ljudskih komisarjev je ponudil Nemcem, podpisati mir takoj. Ukazujem, da se v vseh slučajih, kjer začenete ob Nemce v množstvih, začno pogajanja z nemškimi vojniki, in da se jim predlaga, zdržati se bojevanja. Če Nemci odklonijo predlog, potem se jim morate upirati na vsak mogoč način."

"Krylenko."

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Rusija prisiljena podpisati mir.

London, 19. feb. — Rusija je zdaj prisiljena podpisati mir pod pogoji, ki jih je predlagala Nemčija, pravi urad-

no rusko naznanilo, prejeto tukaj po brezzičnem brzojavu danes.

Naznanilo je bilo izdano, ko so nemške čete zasedle Dvinsk potem, ko so ruske čete brezuspešno poskušale, razstreliti most čez reko Dvino.

Druga nemška armadna skupina, pod poveljstvom generala Alexandra von Linsingena, je zasedla Lutske v Volinju brez bojevanja in takoj pritiskala naprej v Rusijo, po naznanilu nemškega vojnega urada.

Vest o padcu boljševikov.

Malo pred naznanilom o ruski predaji so se razširjale govorice v Vasi, da je bila boljševiška vlada v Petrogradu izpodrinjena po socialnih revolucionarnih podvodom g. Černova, kakor brzojavlja tamošnji poročevalec kodanjskega lista "Politiken". Nikolaj Lenin in Leon Trockij sta baje utekla v Rigo.

Poročilo o padcu boljševikov prihaja iz bolj negotovega vira — skozi finske in danske roke — toda je obširno dovolj, da so premiselka vredne možnosti, če bo potrjeno.

Kot naslednica v nadzorstvu vlade je skupina, o kateri se zdi najverjetnejše, da je prevzela to oblast, nadrobno popisana. Ta skupina, namreč skupina socialnih revolucionarjev, pod vodstvom Černova, bivšega poljedelskega ministra pod Kerenskim, je nadzirala nedavni ustavodajni zbor, ki ga so razpustili boljševiki.

Popolna predaja.

Prvi minister Lenin in Leon Trockij minister zunanjih stvari, sta podpisala naznanilo popolne predaje ruske, kakor pravi, da je sovet ljudskih komisarjev sedaj prisiljen, izjaviti svojo radovoljnost, da podpiše mir, kakor so ga narekovali zastopniki četverozveze v Brest-Litovsku.

Naznanilo je bilo takoj poslano potom brezzičnih brzojavnih postaj ruske vlade nemškega cesarstva v Berlinu.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nemci prodirajo dalje.

Berlin, 20. feb. (prek Londona). — Prodiranje nemških čet proti vzhodu v Rusijo se nadaljuje, po nocoj izdanem uradnem naznanilu, ki pravi:

"Prodiranje se nadaljuje na vzhodu. Nemške čete so vkorakale v Estonijo. Skozi Werder (ob Belem prelivu, petinšestdeset milj jugozapadno od Revala) so šle v vzhodni smeri."

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Zakleseno rusko naznanilo.

Petrograd, 18. feb. (Zakleseno). — Nemci so nameravali drzen udar proti boljševikom v napadu proti Petrogradu od dveh strani. Zbirali so konjstvo pri Rigi in tudi polagali železnico po ledu proti Revalu.

Poslali so 3.000 Fincev v nemški armadi nazaj na Finsko, da se pridružijo Beli straži v prizadevi, zopet zavzeti Helsingfors in Viborg, ali neka boljševiška vojna ladja je ujela Fince in jih obdržala v jetništvu.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Avstrija in Rusija v miru.

Dunaj, 20. feb. (prek Londona). — Ruska izpraznitev zasedenega avstro-ogrškega ozemlja je bila dovršena. Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano danes:

"V soglasju z mirovno pogodbo z Ukrajino je bila točka glede obnove mej, kakor so obstajale pred izbruhom vojne med Avstro-Ogrsko in Rusijo, popolnoma izvedena. Naše čete so zasedle brez vmesnega dogodka kraji, no, raztezajo se do prvotne avstro-ogrške meje."

Grof Czernin, minister zunanjih stvari, dospe v Bukurešt v petek, da bo vodil mirovna pogajanja z Rumunijo.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Veliki pogromi se začeli.

Stockholm, 20. feb. — Resni izgredi proti Judom v raznih delih Rusije se opisujejo v poročilih, katera je prejel židovski tiskovni urad tukaj. Krivi pogromi so se baje pripetili v Lublinu, Raškovo, Čerkopih, Tiraspolu in Korinnu.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21,

URADNA POROČILA O VOJNIH DOGODKIH.

London in Pariz in Berlin poročajo samo topniško bojevanje na francoski fronti.

Z LAŠKE FRONTE NIČ NOVIC.

Vsak dan je pričakovati nove velike ofenzive na zapadu.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Ruska fronta.

Berlin, 19. feb. — Snuči so nemške čete vkorakale v Dvinsk. Naletelo so na malo odpora. Sovražnik je večinoma utekel. Rusi niso bili uspešni v razstreljevanju mostu čez Dvino, za kar so se pripravljali.

Na obeh straneh Lutske (Volin) so naše divizije na maršu. Lutske je bil zaseden brez vsakega bojevanja.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nemci prodirajo v Rusijo.

Berlin, 20. feb. — Na obeh straneh železnice Riga-Petrograd so bile ruske postojanke prekoračene in prodrli smo dvajset kilometrov onostran linije, ki je bila naša fronta. Pičli odpor od strani sovražnika blizu Inzeena, severno od železnice, je bil kmalu zlomljen.

Naše divizije so pritiskale naprej od Dvinske proti severovzhodu in vzhodu. Med Dvinskom in Lutskom so prodirale na širokih odsekih. Divizije, ki so prodrle onkraj Lutske, marširajo proti Rovnu.

Do 2.500 ujetnikov, več sto topov in veliko število raznih vozil je prišlo v naše roke.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Francoska fronta.

Pariz, 18. feb. — Hudi topniški boji so se pripetili v bližini Mortierske hoste in Vauxaillona.

V Champagni so Nemci po močni topniški pripravi podjeli napad na postojanke, katere so zavzeli Francozi jugozapadno od Butte du Mesnila dne 13. feb. — Po živahnem spopadu so Francozi prepodili Nemce iz delov gotovih zakopov, kjer se jim je posrečilo ustanoviti se. Nekaj ujetnikov je ostalo v naših rokah.

Na desnem bregu reke Meuse (verdunska fronta) je topništvo na obeh straneh živahneje streljalo zgodaj zvečer.

Ničesar ni izporočiti z ostale fronte.

1918, as required by the act of October 6, 1917.

Pridobili velike žitne zaloge.

Basel, Švica, 20. feb. — Dr. von Seydler, avstrijski prvi minister, je naznanil v državni poslanski zbornici, da sta ukrajinska rada in avstro-ogrška vlada podpisali dogovor, dopolnjujoč ukrajinsko mirovno pogodbo, po katerem pokrajina Cholm ne pripade Ukrajinski republiki. Mešana komisija bo imenovana, da odloči usodo Cholma na plemenskih načelih in z ozirom na želje prebivalstva. Naznanilo je bilo sprejeto baje s srčnim ploskanjem.

Dr. von Seydler je izjavil, da je bil po mirovni pogodbi z Ukrajino postavljen na razpolaganje centralnim vlastim ukrajinski prebitek poljedelskih pridelkov. Ta prebitek, je zatržil prvi minister, je večji, nego ga bi mogle centralne vlasti po najugodnejši cenitvi prepeljati.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Veseli v Berlinu.

London, 20. feb. — Novica, da je Leon Trockij, boljševiški minister zunanjih stvari, poslal brezzično brzojavko nemškemu cesarskemu kancelarju, grofu von Hertlingu, sprejemajoč mirovne pogoje centralnih vlasti, je provzročila veselo razdraženost v Berlinu, po neki brzojavki iz Amsterdama na Exchange Telegraph Co.

Minister zunanjih stvari Trockij, govoril pred osrednjim izvrševalnim odborom vsesoveta zadnji četrtek, je naznanil, da so Nemci v Brest-Litovsku zmanjšali vojno odškodnino, zahtevano od Rusije, od \$4.000.000.000 na \$1.500.000.000, po neki petrogradski brzojavki z dne 15. feb., prejeti danes.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Britansko poročilo.

London, 18. feb. — Sovražen napaden oddelek je odbila ponoči ena naših straž v sosesčini Gavrella.

Nekaj Nemcev so ujeli Portugalci v sosesčini Neuve Chapella. Patrolni spopadi, v katerih je sovražnik utrpel izgub, so se pripetili rano ponoči v odseku Messines.

Sovražno topništvo je kazalo nekaj delavnosti južno od ceste Arras-Cambrai, severno od Lensa in v sosesčini Zonnebeka.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Zrakoplovci nad Londonom.

London, 18. feb. — Sedemindvajset oseb je bilo usmrčenih in 41 ranjenih po zrakoplovske napadih nad Londonom v soboto in nedeljo ponoči, je bilo uradno naznanjeno danes.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Angleži napadajo.

London, 19. feb. — Uspešne napade smo izvedli snuči v trojnih odsekih fronte.

Jugovzhodno od Epehyja so irske čete prodrle v sovražnikove zakope v sosesčini Gillemontske farme in dovedle nazaj ujetnikov.

Drugi uspešni napad, v katerem smo ujeli pet Nemcev, so izvedle kanadske čete južno od Lensa.

Dalje severno so lancashirske in yorkshirske čete napadle nemške postojanke v južnem delu Houtholske hoste na široki fronti. Veliko število neprijateljev je bilo usmrčenih in sedemindvajset ujetih. Uplenili smo tudi eno strojno puško. Naše izgube so bile lahke.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Francosi odbili tri napade.

Pariz, 20. feb. — Trije nemški napadi na mala francoska strazišča blizu Quincyjske hoste, severozapadno od Courcyja in v odseku Vauquois so bili odbiti po francoskem streljanju.

Dokaj močno topniško streljanje je bilo v Champagni, v okraju Butte du Mesnil (kjer so se ameriške baterije udeležile francoskega napada dne 13. feb.) in v Vogezih.

Na ostali fronti je bila noč pokojna.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Švicarsko-avstrijska meja zaprta.

Bern, Švica, 19. feb. — Švicarsko mejo so zopet popolnoma zaprli avstrijska oblastva.

Jolietske novice.

— Rev. A. M. Kraschowitz, župnik slovenske cerkve sv. Jurija v South Chicago, Ill., se je mudil včeraj v Jolietu po opravkih v našem župnišču in na obisku svojih sorodnikov in prijateljev. Tem povodom je č. gospod pogledal tudi v tiskarno A. S., kjer je oddal pozdrave southchicagskih Slovencev na farane sv. Jožefa.

— Dr. A. Matijaca, znani hrvatski zdravnik in boritelj za Jugoslavijo, se preseli dne 1. marca v poslopje na severovzhodnem voglu Cass in Chicago sts. Dr. A. Matijaca je lani izdal učeno knjigo "Principles of Electro-Medicine, Electro-Surgery and Radiology", ki jo je založila neka newyorkška tiskarna. O tem več o priliki. Omenjamo še, da je dr. A. Matijaca zadnji petek dobil drugega sina. Seveda mu čestitamo.

— "Chicken Joe" mora na vislice. "Chicken Joe" Campbell, črnc, obsojen k smrti zaradi umora gospe Odette B. Allen, soproge bivšega wardena ali ravnatelja državne kaznilnice v Jolietu, Edmunda M. Allena, mora na vislice, je odločilo najvišje sodišče v sredo. Obešen je določen za dan 12. aprila.

— \$12 stane funt kave v Avstriji sedaj. Tako poroča g. Emile Maass, Amerikan, ki je bival v Avstriji izza pričetka vojne l. 1914 in se je pravkar vrnil v Joliet. Pisal bo o sedanjih avstrijskih razmerah in priobčeval svoje članke v dnevniku "The Joliet Herald-News". Njegov prvi članek izide v nedeljo, dne 24. t. m., na kar opozarjamo slavno čitateljstvo.

SKLIC NADALJNJIH VOJAŠKIH NOVINEV.

Stric Sam pokliče k orožju še 500.000 mladih mož, da se izvezbajo za boj proti kajzerju.

MENDA NE PRED DNEM 1. MAJA.

Obrestna mera prihodnjega posojila za svobodo bo baje 4½ odstotka.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Prihodnje posojilo za svobodo.

Washington, D. C., 19. feb. — Koncem posvetovanja med zakladniškim tajnikom McAdoo in člani posvetovalnega zbora zaveznega rezervnega oblastva je posvetovalni zbor priporočal obrestno mero 4½ odstotka za tretje posojilo za svobodo (Liberty loan), kakor neuradno poročajo.

Tajnik McAdoo je izjavil, da še ni bilo odločeno glede datuma, kdaj se bo razgnilo prihodnje posojilo, glede zneska tega posojila, ali glede obrestne mere, ki se bo plačevala na bonde.

Odločitev, ali naj se obrestna mera poviša od 4 odstotkov, katere nosi drugo posojilo, na 4½ odstotka, je odvisna od tajnika McAdoo.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Sklic 500.000 rekrutov 1. maja.

Washington, D. C., 19. feb. — Zrebanje drugega pomnožka 500.000 vojaških novincev k narodni armadi se prične na ali okoli 1. maja, po odredbi, ki čaka, da jo podpiše vojni tajnik Baker.

Po poskusnem načrtu začne vlada dne 1. maja sklicevati v vežbalna taborišča vsak teden približno 10.000 vojaških novincev prvega razreda skupine registrirancev, kakor so bili pred kratkim zopet razvrščeni.

Tako k zastavam sklicani vojaški novinci izpodrinejo enako število vojakov narodne armade in narodne straže, ki dovršijo predhodno vežbanje v tej deželi in bodo pripravljeni za prevoz na Francosko.

Pomeni še eno leto vojne.

Ker prevozna zmoglost narašča in se pošilja vedno večje število vojakov prek morja iz vežbalnih taborišč, se tedensko zrebanje vojaških novincev iz prvega razreda pomnoži.

Nenavaden pomen pripisujejo dejstvu, da je vlada sklenila, začeti sklicevanje drugega pomnožka narodne armade v majniku. Vojni tajnik Baker je pred kratkim rekel, da še ne preudarja nobenega datuma za sklicevanje več izžrebanih vojaških novincev, in da je izžrebanje drugega pomnožka odvisno predvsem od razvojev onkraj morja.

Zatorej sklepa, da je vlada menda opustila upanje na mir letošnjo spomlad in se pripravlja za še eno leto ali več vojskovanja. Sklepajo tudi, da so razvoji onkraj morja poudarili resno potrebo ameriških čet tako hitro, kakor jih je mogoče odbrati in izvežbati.

Pettisov Indijancev-vojakov.

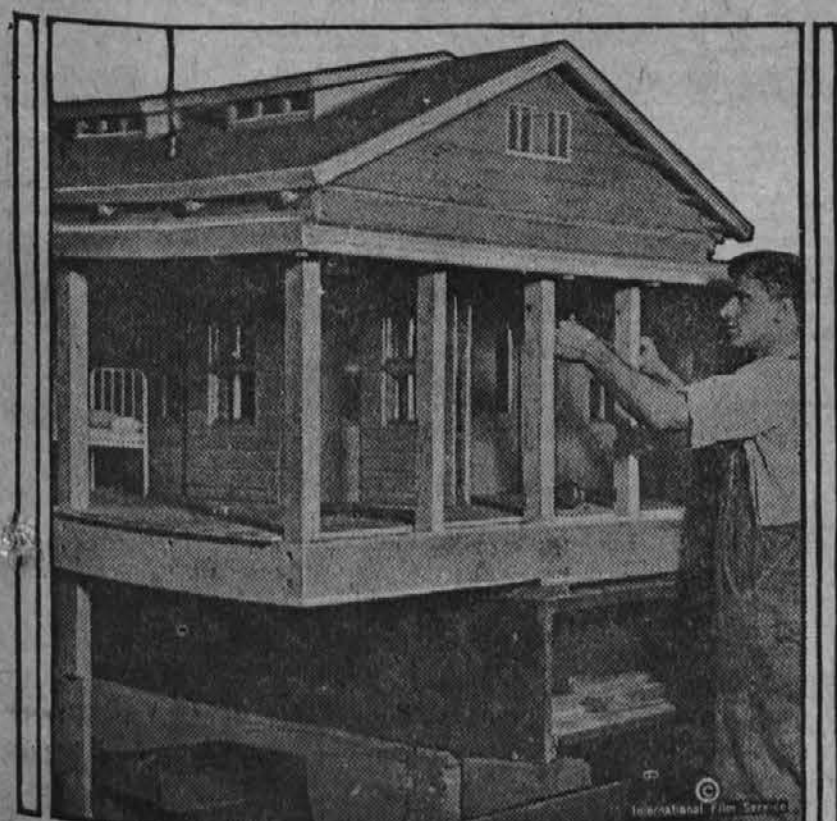
Washington, D. C., 19. feb. — Pettisov Indijancev je bilo nabranih za vojaško službo v armadi ali mornarici. Natančne številke niso znane, ali omejeno število je navedel kot zanesljivo centev Cato Sells, komisijonar za indijanske stvari, v pismu, katero je danes objavil predsednik zveze "American Indian League" v mestu New Yorku.

Omenjajoč ulogo, ki jo igrajo Indijanci v vojni, navaja komisijonar Sells, da so podpisali več nego \$9.000.000 vrednih Liberty bonhfov, pripomogli k ogromni pomnožitvi mesovine in poljedelskih pridelkov na indijanskih rezervacijah in podpirali delo za Rdeči križ.

Morda začno sklic 15. aprila.

Brž ko tajnik Baker potrdi odredbo, je odposljal generalprofosu (provost-maršal-generalu) Crowderju, ki bo nadziral drugo zrebanje.

Navodila za nabiranje, koncentriranje in odposiljanje vojaških novincev drugega sklica v armadna taborišča se pošljejo 4.500 krajevnim vojaškobornim oblastvom v Združenih Državah ne kasneje nego 15. aprila, kakor poročajo. Dejansko delo za pripravo novega zrebanja je utegne začeti en teden ali dva prej, po obvestilu uradnikov.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

VZOREC PRENOSNIH BOLNIČNIH DVORAN.

Tesar dovršuje velik vzorec nove prenosne bolnične dvorane, ki je njen načrt napravil Henry Fairfield Osborn, predsednik Ameriškega prirodopisnega muzeja (American Museum of Natural History) za rabo po Rdečem križu na Francoskem. Bolnišnica je sestavljena iz enot po pet črevljev, katere lahko postavijo ali odstranijo nevešč delavci. Zaklepalni deli se lahko spravijo v male zavoje.

IZ SLOVENSKEGA NASELBIN.

Joliet, Ill., 20. feb. — Sv. misijon bo v naši cerkvi sv. Jožefa prihodnji mesec in sicer od dne 17. do 24. marca. Več o tem se naznanimo.

— Hudo bolna je od sobote gospa Mary Kambič, soproga g. Johna Kambiča, cerkvenega kolektorja. Zdravi se doma, N. Broadway. — V bolnišnici sv. Jožefa leži g. Josephine Pucelj, soproga g. Alojzija Pucelj, N. Hickory St., kakor nam poroča Rev. J. Plaznik.

— Naši diletantski zopet nastopijo meseca aprila t. l. In sicer Pevsko društvo sv. Cecilije prvo nedeljo, dne 7. aprila; in Dekliška Marijina Družba tretjo nedeljo, dne 21. aprila. Več naznanimo o priliki.

— Čehoslovski bazar. Jolietški Slovaki in Čehi pripravljajo lepo prireditel, namreč dobrodelen bazar, katerega dobiček bo namenjen njihovim rojakom v vojaški službi. Imenovan je bil odbor za nabiranje milodarov in raznega blaga, ki se bo prodajalo dražbenim putem na bazarju, kateri se začne dne 14. aprila v slovaški katoliški šoli na Henderson avenue in se bo nadaljeval teden dni. Sodnik John Martin, član pripravljalnega odbora za bazar, je izjavil, da kažejo vsa znamenja, da se potoni bazarja dobi lepa vsota denarja za vojaške. Čičaški Slovaki in Čehi so priredili pred kratkim bazar, ki je prinesel čistega dobička \$38,000.

— Vojaškonaborni urad za Jugoslovane je sedaj odprt v Jolietu. Dva častnika srbske armade sta včeraj začela kampanjo v srbo, da nabereta 300 radovoljnikov za jugoslovansko divizijo srbske vojske. Jugoslovanska naborna postaja se nahaja v Adam Arcadi, Ottawa in Van Buren streets. V oskrbi jo imajo poročniki Vladimir B. Skobla, Svetoslav Radulović in Josip Čekja, zadnji za Hrvate. Postaja bo nabirala radovoljnike iz Joliet, Peorije, Depue, Toluca in Silvisa. Postaja bo odprta trideset dni. Jolietška srbska naselbina je poslala že 145 radovoljnikov na fronto, kakor je izjavil g. Michael Radaković, eden srbskih voditeljev v Jolietu. "Ko so doznali," je rekel, "da je njih služba potrebna, so se zglasili prostovoljno. V sedanjih kampanjih hočejo pokazati, kje je njih srce, in zglasiti se bodo nadaljnji radovoljniki. Kajti dobro vemo, da ne moremo storiti preveč za Združene Države. Ta dežela nam je pomagala in veseli smo, da ji moremo povrniti pomoč. Amerika potrebuje junakiške srce, da z njihovo pomočjo pridobi zmago v vojni." Ko bodo nabrani, bodo radovoljniki poslani v Kanado na vežbanje. Pred svojim odhodom bodo počasteni s slavnostnim banketom, ki se ga udeležijo številni zastopniki vseh Slovanov v Jolietu in okolici.

— Vojaškonaborni urad za Poljake iz Joliet in okolice se nahaja v poslopiju Pulaski Hall na N. Chicago St. To poslopije je poprej lastoval nemški Turnverein, ali pred nekaj meseci je prešlo v posest jolietških Poljakov, ki napredujejo v vsakem oziru, ker so složni.

— Jolietška občinska visoka šola (high school) je vsa prešinjena s patriotičnim duhom. Svoj patriotizem kaže v dejanju tudi s tem, da deluje po vseh svojih močeh v kampanji za kupovanje vojno-varčevalnih znamk (War Savings Stamps). Kakor čujemo, jo posnemajo v zglednem delovanju tudi vse nižje javne in župnijske šole, tako tudi naša slovenska župnijska šola sv. Jožefa.

— Junaške fante naše župnije, ki so bili pri nedavnih zdravniških preiskavah potrjeni za vojaško službo, prosimo, da nam naznanijo svoja imena.

— Pogon proti neolajšnim. Nova vojna organizacija je bila ustanovljena v Jolietu, pod imenom The Patriotic League of Will County in sestavljena iz ameriških državljanov nemškega pokolenja. Njen namen je, širiti patriotično mišljenje med ameriški Nemci v okraju Will in zatirati vsak izraz neolajšnosti.

— Zopet pod ničlo je kazal toplotmer danes. Nedavno zapadli sneg je skopnel brez vsake povodni.

— Ali ste že plačali svoj dohodninski davek (income tax)? Nikar ne pozabite! Čas je samo do 1. marca. Če želite kaj pojasniti o tem, vprašajte v tiskarni Amerikanskega Slovence. Po dohodninskem zakonu so dolžni plačati dohodarino: 1) samski ali neozženjeni, ki so imeli dohodkov \$1,000 ali več med letom 1917, in 2) oženjeni, ki so imeli dohodkov \$2,000 ali več med istim letom. Če so bili dohodki za zadnje leto pod \$1,000 za neozženjenca in pod \$2,000 za oženjenca, ni zahtevano dohodninsko poročilo. Poleg tega je dovoljena prostost davka (exemption) \$200 za vsakega otroka pod starostjo 18. let. Kazen za neizpolnitev do dne 1. marca je pridavek 50 odstot-

kov davka in globa ne manj nego \$20 ali več nego \$1,000. Kazen za poskus, oslepariti vlado z napačnim naznanilom ali se izogniti plačanju davka, je dodatek 100 odstotkov k davku, globa \$2,000 in zapor za eno leto, ali oboje, kakor odloči sodišče. Mr. Joseph R. Gibson, zastopnik Z. D. zakladniškega departamenta v področju za notranje davke, je otvoril urad v zaveznem (federalnem) poslopiju v vrhu sprejemalnega dohodninskih poročil. Vsi, ki so podvrženi dohodninskemu davku, naj prinesejo v njegov urad popolno in podrobno poročilo o svojih skupnih dohodkih na delo za leto 1917, kakor tudi poročilo o skupnih stroških svojega businessa, z raznimi stroški posebej navedenimi, obenem z dokazom o znesku davkov in pravihni obresti, plačanih med letom 1917. Dohodninski uradnik ne pride osebno k vam, ampak Vi sami morate iti k njemu v njegov urad v federalnem poslopiju, t. j. v postnem poslopiju, da odgovorite na zahtevana vprašanja. Kdor tega ne stori, bo kaznovan.

Ely, Minn., 11. feb. — Dne 9. feb. sta prešla dva mlada para zakrament sv. zakona: Albin Seliskar z gospijo Francisko Antonic in Matevž Boldin z gospijo Ano Skufca. Želimo jim obilo sreče.

— Krsti. Starišem Anton Mršnik je bil krščen sinček za Antona; starišem John Mayerle, Camp st., sinček za Rafaela Stefana; starišem Peter Svetich sinček za Bernarda Matevža; starišem John Petrich sinček za Jožefa Castitamo.

— Prečisti Msgr. Jos. J. Buh so odšli dne 9. feb. v Duluth za škofijskega upravitelja. Ostanje tam, dokler se izvolijo novi škof. Poročevalc.

La Salle, Ill., 19. feb. 1918. — Kakor je že znano, so naši rodoljubni Slovenci ustanovili podružnico Slovenske Narodne Zveze v tukajšnji slovenski šolski dvorani sv. Roka dne 6. jan. t. l. ob priliki, ko se je vršil javni shod, na katerem je bil glavni govornik g. Rudolf Trošt, znani narodni borilec in organizator Slov. Nar. Zveze.

Gosp. govornik nam je jasno predložil potrebo, da se Slovenci organiziramo in delujemo za korist in blagor naših trepih in zaslužnih bratov v domovini onkraj morja, katerih edina rešitev bode le takrat, ko bode zasijalo zlato solnce svobode čez — Jugoslavijo.

V odbor, kateri bode uradoval tukajšnji podružnici Slov. Nar. Zveze, so bili izvoljeni sledeči gg.:

Rev. Francisek Šaloven, predsednik.
Michael F. Kobal, tajnik.
Math Komp st., blagajnik.
Math Povše, Ant. Strudel, John Pražen, nadzorniki.

Naznanja se obenem, da bode imela naša podružnica S. N. Z. svojo prvo redno mesečno sejo v nedeljo 24. feb. t. l. po drugi sv. maši v šolski dvorani sv. Roka.

Prošeni so vsi člani Zveze, da se seje udeležijo. Tajnik je namreč dobil knjige za poslovanje in vsak član bode dobil pobotnico (receipt), kateri je plačal članarino. Obenem se bode zapisalo imena vseh članov, kateri niso ameriški državljanji, kateri bodo potem dobili legitimacijske karte (izkaznice) od Jugoslovanske Kancelarije iz Washingtona, D. C.

Vabljeni so tudi drugi rojaki, da se udeležijo in pristopijo k Slov. Nar. Zvezi in da storimo kar je v naših močeh, da osvobodimo naše brate izpod krutega tujčevega jarma.

Z jugoslovanskim pozdravom,
Michael F. Kobal, tajnik S. N. Z.,
1240—3rd St., La Salle, Ill.

North Chicago, Ill., 18. feb. — Cenjeni mi Am. Slovenci: — Veliko dopisov prihaja iz naših dveh mest Waukegana in No. Chicago. Veliko stvari se piše, veliko se rešeta na vse strani. Da bi pa kdo kaj omenil o naši slovenski fari, kako smo začeli zadnje čase zopet napredovati, ni ga dopisnik. Zato hočem jaz malo povedati, da ne spimo tukaj spanja pravičnega, ampak da se tudi gibljemo v društvenem in duševnem življenju.

Predpustni čas smo obhajali z raznimi igrami in veseljami, katere so nam prirejela naša katoliška društva, ki so kar teknovala, katero bode bolj zabavalo drago občinstvo.

Prvo nedeljo po Božiču priredilo je še bolj mlado katoliško društvo sv. Družine D. S. D. krasno in smešno igranje "Trije Tički". Smeha je bilo dovolj. Da je bilo dobro obiskovano, vidi se, ker čisti dobiček ostane nad sto dolarjev. Da dobro napreduje to društvo, se vidi iz tega, da po triletnem obstanu s 64 nidi imajo že v blagajni nad \$700.00. Pri tem je plačano že nad \$200 bolniške podpore in omilili so si še zastavo Z. D.

Zatem je imel pa naš Piparski Klub svojo zabavo in veselico, to je 5. januarja v korist slovenski cerkvi wauke-

ganski. Ako se še spominjate, kaj je bilo tisti dan: sneg in vihar, kakršnega ne pomnijo stari Amerikanci, da živa duša si ni upala na plan izpod strehe. — kaj mislite, da so naši katoliški mošje počivali in za petjo sedeli in tisti viski cerkvali? O, ne, ne, ampak niso se bali tega viharja, ampak tekmovali so med seboj, kateri bode nakoletal več dobitkov za šaljivo loterijo. Čast takim možem in fantom, ki se ne ustrašijo naruhajega, ako se gre za katoliško stvar. Vsaki je rekel: "Škoda, danes ne bode nikake zabave." Ali prišel bi bil ti v dvorano in videl, da take zabave še ni bilo dolgo. Vsi, ki so katoliškega mišljenja, so prihiteli in pokazali, da jim je že čast, da so farani cerkve Matere Božje v Waukeganu. Korajža velja. Čisti dobiček je znašal 341 dolarjev.

Ne pa, kakor so neke tukajšnje "ta runde in napredne", žene naredile: dejale so figo v žep in se zbale snega. Potem se je pa še neka dopisnica nad Bogom kregala, da jim je preveč snega naračal. Kdo vam ga je pa potem drugokrat, ali morda "ta črni H" ali kaj?

Društvo sv. Jožefa K. S. K. J. je imelo svojo igro in zabavo 13. januarja. Tudi to društvo je preskrbelo lepo in zanimivo igranje "Tri Vile", v kateri so pokazali, kako ženske čislajo in spoštujejo slikarski stan. To društvo je naredilo nad dvesto dolarjev za v društveno blaginjo.

Društvo sv. Ane K. S. K. J. je imelo tudi svojo igro in zabavo 20. januarja. Tukaj so pa tudi naše žene in dekleta pokazale, da znajo tudi nekaj. Vsaka izmed njih je natanko naredila odkazni list naloge. — Kakor slovensko katoliške junakinje se ne sramujejo, da jih je rodila slovenska mati, in da so združene v katoliškem društvu, ne pa kakor nekatere, ki pridejo iz starega kraja in komaj da vidi svoj novi dom, že se po prsih tolče in kriči: "Jaz sem socialistovka!" Razume ga pa toliko, kakor kužek na cestu, ko ga srečaš.

Samostojno podp. dr. sv. Jurija je imelo svojo igro in zabavo na 27. januarja. Temu društvu gre čast, ko ob vsakej cerkveni slavnosti priskoči, da tem bolj poveča čast Božjo. Zatorej pa temu društvu vsi farani naše cerkve radi pomagajo, da se jim vselej veselica ali igra dobro obnese, tako tudi sedaj.

Na pustno nedeljo so pa na prošnjo našega č. g. župnika Fr. Ažbete naše gospe in gospodične Slovence, Hrvatice in pa Slovakinje napravile "Basket party" v korist naši cerkvi Matere Božje. Kako so teknovala med seboj, katere bode boljše postregla, svojemu odkuplencu! Posebno gospe Hrvatice so teknovala med seboj, katere bode lepši basket. Kako so možje kljubovali fantom, da bi dobili od gospodičen baskete, ali tudi fantje so možem, da je pustno nedeljo ne bodo večerjali pri svoji boljše polovici. Čast takim gospe in gospodičam! Hvala! Smeha je bilo še veliko, zakaj pa ne, saj poštenega in nedolžnega veselja Bog ne prepoveduje. Saj se je tudi naš Gospod Jezus Kristus udeležil ženitovanja v Kani Galilejski. Čisti dobiček 275 dolarjev.

Res lepe zabave smo imeli ta predpustni čas, ali nekaj mi prihaja na misel: Kaj bi bilo, ko bi te čiste dobičke spravili skupaj? Spravili bi en lep tišočak!

Sedaj bi pa vprašal tistega "Cempuhovega Načeta" od Sv. Pavla iz Vrhniške: ali se ti kaj cedišline po lepih dolarčkih, ki so jih spravili trezno misleči katoliški Slovenci v Waukeganu? Prosim te, poklič v "ta runde" Vrhničane iz cele Amerike, da naj pridejo pomagat držati stavbo, katere se podira, ko se strehe nima, za katero se ti tako poganjaš; priskoči na pomoč s svojimi tišočaki, ki jih imaš, ali si kupi pa obledo, da bodeš izgledal kakor Amerikane, ne pa starokrajski kopitrez. Zato pridite vsi sem, da pomagate temu človeku, katerega tako skrbijo cerkveni dolarčki. Pokazali vam bodejo vrhniški backi, kakor jih imenujete, vako pa oni podpirajo slovenske cerkve M. B. v Waukeganu, katere ne pustijo, da bi se podirale, ker letos ji bodejo dati trdno podlago.

Slišal sem nekaj v starem kraju neko pesem ob blagoslovljenju neke kapelice, ki se deloma glasi: "Ako Gospod ne varuje mesta, zastoj se trudi."

Bojim se, da moj dolgi dopis ne bode romal v koš, ali vendar imajte usmiljenje z menoj. Predno pa končam moj dopis, pa ključem vsem Slovincem v Waukeganu in North Chicago: Le tako naprej! Ne ustrašite se par rundežih kričev, ampak bodite trezno misleči katoliški možje! Tebi, Amer. Slovence, pa želim dosti naročnikov.

Nekdo, ki se boji rundež barve.

LASALLSKE NOVICE.

(La Salle, Ill., 19. feb. 1918.)

— Med 12. in 16. februarjem so se vršili vojaški nabori. Preiskanih je nekaj nad 1,200. Med temi je tudi nekaj Slovencev.

— Ponesrečil se je v premogokopu rojak Martin Barlič na desno nogo. V bolnišnici je bil teden dni, odkoder se je vrnil že ozdravljen domov.

— Zopetno poplavo prerokujejo. Illi-

nois river narašča vedno bolj, in ljudje so v strahu, da jih zopet poplavi, kakor pred 2. letoma.

— Izginil je predpust. Tako malo porok se menda ne pomni naša slovenska naselbina. Obhajali pa smo imenitno srebrni jubilej rodbine Mary in Frank Stusek. Na tej slavnosti je bila, kaj bi drugega rekli, skoro vsa slovenska naselbina v La Salle. Oh! ko bi kdo videl naša dekleta, kako so svoje noske vihale. Te-te, šmentaj! Pravi, da tako pustega predpusta, kot je bil letošnji, še ne pomnijo! Seveda, pod temi besedami se umeva, da je imela marsikatera lepe načrte za ta predpust! In ker se ti načrti niso uresničili, so bile pa tako "nasalamsko" jezne in čemerne, da so si skočile dne 27. januarja t. l. javno v lase; in bitka je trajala par sekund, nakar so posle vmes naše močne na Sloveskem rojene slovenske matere ter naredile zopet mir in red... Je pač krši! — "Trinajst krivih prerokov" je takoj po pepelnici obhajalo svoj god! Obhajali so ga v "Nar. Domu". Imeli so celo svojega ravnatelja "Tončeta"! — Da, Tonček je zastavo nesel. Zraven tega trebušček svoj je tresel! Kosmata kapa, to so se postavili! Čes, kaj bomo "fajmoštra" poslušali, delajmo vedno nasproti! Samo da bomo "takatoliške" jezili.

Poročevalc.

ET MEMINISSE JUVAT...

To bil je čas, ko orel Bonapartov Po svetu letal zmagoval je, smel; To bil je čas, ko tudi nad Triglavom Peruti bil široke je razpel.

To bil je čas, ko z bistrimi očmi vam Francoski orel se oziral je S planin slovenskih in po morju sinjem Ponosna krila razprostiral je.

To bil je čas, ko nad očino našo Je v krempljih svojih držal meč in moč Napoleonov orel bliskoviti, ves svet podvržši v bojih si čez noč.

In blagoslovljen bodi, orel galski! Saj kljuval v prsih nisi nam srca! In s kremplji ostrimi nas nisi ranil, S telesa nisi trgal nam mesa...

Priletel v gaj naš nisi kot razbojnik In gospodar ti bil nam nisi krut... Le dvigala v višave je svetlejša, Le ščitila nas tvoja je perut!...

To bil je čas, ko vladal dede naše Je male Korsike ponosni sin! In to je čas, ki vsekal v duše naše Je kakor v večni mramor zlat spomin! Anton Aškerc.

W. S. S.

Za uspešno izvojevanje vojne so potrebne žrtve.

In to — vsakovrstne žrtve, v prvi vrsti seveda človeške in materialne.

Na tisoče in tisoče ameriških vojakov je že na bojiščih. To je naša glavna armada, to je največji pripomoček za doseg končnega uspeha.

Toda mi ne potrebujemo armade samo v Franciji, pač pa jo potrebujemo tudi doma.

In ta domača armada naj bi bila vse obsegajoča in v drugem oziru ravno tako močna kot je ona v Franciji.

Delajmo na to in skrbimo za to, da ne bode samo vojaki Združenih držav izvajali vojne ter pripravili svet za demokracijo, pač pa da bo to storil — vesoljni narod Združenih držav.

Ideja vojnovarčevalnih znamk je večja kot katerikoli kapital.

Dežela lahko uporabi na tisoče in tisoče milijonov dolarjev. Ves ta račun pa lahko plača ena sama država v naši Uniji, če ima dobro uveljavljeno vojnovarčevalni sistem.

Vojnovarčevalna znamka, katero kupiš ta mesec, ta teden ali danes zase ali za svoje otroke, ni več denar, pač pa — patriotična sila.

Vsak Amerikane, vsak, ki prebiva v Združenih državah, star ali mlad, možki ali ženska, naj ima v svoji shrambi najdragocenejšo zbirko znamk — vojnovarčevalnih znamk.

Kupovanje vojnovarčevalnih znamk ne pozna nobenih mej in nikakih posebnih določb.

Če jo kupiš za en dolar, ali pa samo za 25 centov in ne moreš kupiti več, si storil svojo dolžnost napram sebi in domovini.

Nikogar naj bi pa ne bilo med nami, ki bi ne kupil nobene!

In ako izveš, da bo vojna že jutri končana, pojdi in kupi vojnovarčevalno znamko! Kajti lahko ti bo pri sre in v prijetni zavesti boš živel, češ, tudi jaz sem pripomogel k uspešnemu koncu vojne, tudi jaz sem pripomogel k miru in demokratiziranju sveta...

Ako imaš vojnovarčevalno znamko, lahko rečeš sam pri sebi:

— Ta vojnovarčevalna znamka reprezentira vrednost toliko in toliko krogelj, ki jih ima ameriški vojak v torbi, ta vojnovarčevalna znamka reprezentira vrednost težko zaželenega kosila, ko se bo vrnilo par ameriških

vojakov utrjenih in izmučenih po trupadopolnem delu v taborišče.

Vojna je silen uničujoč ogenj.

Ali boš stal mirno in držal roke v žepih, če bi gorela hiša tvojega sosedu, ali če bi gorela hiša, v kateri so ženske in otroci?

Ali ne boš napel vseh svojih sil, in če drugega ne moreš, ali ne boš prinesel posode vode ter pomagal gasiti?

In človek, ki ne pomaga gasiti svetovnega požara je podoben trdosrčnemu sosedu držačemu roke v žepih ter gledajočemu z neakim pritajenim veseljem na vseuničujoči požar.

Vojna ne potrebuje simpatije. Vojevanje potrebuje dela, in zato — delaj!

Kupi varčevalno znamko danes, kupi jo jutri, kupi jo ob vsaki priliki, ko boš imel na razpolago kvoder!

Svet pozna razne vrste varčevanja. Ako kupiš za svoj zadnji dolar dobro knjigo, si že veliko prihranil.

Ako vzameš posojilo na svojo hišo ali trgovino samo zaradi tega, da izobraziš svoje otroke, si veliko prihranil!

Zdrava roka, pripadajoča bolnemu telesu, ni veliko vredna.

Država je telo, državljanji so pa njene roke in prsti.

Pomagaj torej telesu in ga ozdravi! Uporabi svoj denar za uspešno izvojevanje vojne!

Ozdravi telo in vse drugo bo dobro in uspešno.

Severova zdravila yzdrzujejo zdravje v družinah.

Liniment.

Za dobro in uspešno domačo rabo bi morala vedno imeti to zdravilo vsaka družina, kajti to zdravilo kmalu odpravi bolečine v prsih, v krizu, v kolku, ali kjerkoli si že bode, če so te bolečine nastale vsled revmatizma, ali prehlada.

Severa's
Gothard Oil

(Severovo Gothardsko olje) je znano kot izborna mazilo pri zdravljenju revmatizma, okorelosti udov, hrčobola in krčev. To je zelo uspešen lek, kojega naj bi imela pri rokah vsaka družina. Natančna navodila so označena na steklenici.

Cena 30 in 60 centov. Na prodaj v vseh lekarnah.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismo. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The
Joliet
National
Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad
\$400,000.00.

ROBT. T. KELLY, preds.
CHAS. G. PEARCE, knižr.

Ali imate bolne zobe? Ali imate slab želodec?

Ali veste, da so mnoge bolezni povzročene po slabih zobeh. Pridite k nam da pregledamo vaše zobe in damo nasvet—vse zastoj. Vse naše delo je hitro in jamčeno.

22k Gold Crown low as - - - \$4

Full set teeth low as - - - \$5

Najnižje cene v mestu za najboljše delo.

DR. W. H. LEE NAJCENEJŠI
ZOBOZDRAVNIK

Odprto od pol 9. zj. do 9. ure zv; ob nedeljah le zjutraj

227 Jefferson St. Tel. 3219 Joliet, Ill.

A. Nemanich, St.

Chicago Phone 2575

A. Nemanich, Jr.

A. Nemanich & Son
BANK

Real Estate Insurance Loans Renting

V lastnem domu 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Sprejemamo vloge in jih obrestujemo po

3%

in jamčimo absolutno varnost.

Kupujemo in prodajamo zemljišča v mestu in na deželi.

Zavarujemo hiše in pohištva proti ognju, nevihti (tornado) ali drugi poškodbi.

Kupujemo in prodajamo, ali posojujemo denar na Steel Stocks.

Pošiljamo denar na vse kraje sveta po dnevnem kurzu.

Posojujemo denar na zemljišča in hiše.

Izvršujemo terjatve in poslujemo kot administratorji, varuhi, konzervatorji ter v vseh enakih zadevah.

Dobrodušni ljudje

Veseloigra v treh dejanjih. --- Spisal dr. Fr. Detela.

(Dalje.)

Župan. Oprostite, gospod komisar! Če bomo nadlegovali mi vsakega človeka, ki stopi v naše mesto, kdo si nas bo pa še upal obiskati!

Lužar. Potem kar zaprimo prodajalnice in krčme!

Komisar. Čudno, čudno, da se gospoda tako vleče za tega moža. Gotovo je vreden, da ga natančneje spoznam. Zakon veleva, gospod župan, da se mora izkazati s potnim listom vsak tujec, brez izjeme, torej vsak, ki ni doma iz istega kraja. — Policaj, vršite svojo dolžnost!

Gušič (vstane). Zdj mi je pa dosti. Po kateri pravici hoče ta človek mene izpraševati in preiskovati? Kdo pa je on? Zakaj naj se jaz izkažem prej nego on? Naj naj bi bil jaz bolj na sumu? — Policaj, vprašajte njega, kdo da je!

Urbas. Na vse zadnje bom moral še samega sebe izpraševati.

Komisar. Jaz sem policijski komisar Josip Renard, poslan od njegove ekscelence gospoda guvernerja Fouchaja.

Gušič. To lahko reče vsak slepar. Komisar. Ah, nesramna predrznost! Takšna žalitev javnega funkcionarja!

Gušič. Gospod župan, vršite svojo dolžnost. Mož naj dokaže, da je res isti, za katerega se izdaje. Dobrodušnost mora biti konec. Zakon veleva, da se mora izkazati s potnim listom vsak tujec, torej vsak, ki ni doma iz istega kraja.

Župan. Istina. Prosim, gospod, Vaše poverilnice.

Komisar. Ah, gospoda je dobre volje in se hoče šaliti. A takih šal se pameten človek hitro naveliča. Takoj! takoj! (Išče po žepih.) Ah, kaj pa to! Ali nisem pozabil svoja pisma, ali sem je pozabil? In ure tudi nimam. Kje je moja ura?

Lužar. Ure ne potrebujete, ampak potnega lista, poverilnice. Morda je v kofru.

Komisar. Ne, ne, oboje sem imel pri sebi. A zdaj nimam ne papirjev ne ure.

Lužar. Gospod župan, zadeva je jako sumna. Vrag me vzemi, če ni to kak avstrijski ogleduh. Kako kmalu bi nas bil presleparil!

Komisar. Nikjer ni poverilnice. — Prosim, gospod župan, pošljite koga do gospoda poveljnika!

Zajec. Jaz idem takoj.

Lužar. Nikamor mi ne pojdes. Ta slepar se hoče le izviti iz zanke. — Urbas, primi ga v imenu zakona!

Komisar. Jaz protestiram v imenu njegove ekscelence.

Zajec. Gospod župan, morebiti bi pa bilo vendar dobro —

Lužar. Kar je zakonito, to je vedno dobro. — Urbas, pelji gospoda na rotovž!

Komisar. Ali je to istina, gospod župan?

Župan. Žalobog! Zakon veleva tako, brez vsake izjeme.

Komisar. Jaz se maščujem, krvavo maščujem.

Lužar. Potlej, potlej, ko se izkaže, kdo da ste. Morebiti ste pošten in nedolžni; a baš takšni spadajo v preiskovalni zapor.

Zajec. Gospod župan, premislite, kaj da poroče njegova ekscelenca gospod guverner!

Župan. Ne mešajte se v stvari, ki Vas ne brigajo! Zakon govori jasno zame in ta je prvi guverner. — Urbas, naprej! Ampak v boljšo sobo deni gospoda, v pisarno!

Urbas. Torej idiva še midva!

Komisar (odhajaje). Jaz protestiram.

Zajec (za njim). Oh, oh, oh!

Lužar (Gušiču). Ti pa glej, da izgineš!

DRUGO DEJANJE.

Pisarna na rotovžu.

1. PRIZOR.

Komisar, Brajdič.

Komisar (hodi razburjen gorindol). V takšnem gnezdu! Od takšnih butcev! Meni! Kaj takšnega! Grozno! Brajdič (počasi za njim). Milostivi gospod, dajte mi malo tobaka!

Komisar. Pusti me pri miru, lopov!

Brajdič. No, no! Kaj Vam pa hočem? Ali ne vidite, da Vas je kaznoval sam Bog? Kdor drugemu luknjo koplje, naj sam vanjo pade! Kaj ste me spravili sem? No, dajte mi malo tobaka!

Komisar. Za uho, če hočeš.

Brajdič. Milostivi gospod, kaj ste tako hudi? Najbrž sedite zdaj pri vi. Drugič bo boljše; človek se vsemu privadi. A zakaj so Vas pripeljali semkaj? Ali ste kaj spravili na stran? (Pokaže z roko.)

Komisar. Prijatelj, tu imaš šest

frankov, toda povej po pravici, kdo da si in kdo je oni tvoj tovariš?

Brajdič. Ej, gospod, dajte še dva franka in malo tobaka, in povem Vam po pravici, kakor je Bog v nebesih.

Komisar. Nobenega solda več. Brajdič. Potem se pa bojim, da ne bom povedal popolnoma po pravici.

Vendar naj bode; a malo tobaka mi boste še dali. Torej jaz sem Brajdič in oni je Kolenec iz Dragovanje vasi.

Ali veste, kje je Dragovanja vas?

Komisar. Ne.

Brajdič. Tega ne veste, kje je Dragovanja vas? Potem najbrž tudi naju dvch ne poznate, ker sva tam doma.

Komisar. Prijatelj, mene ne boš osleparil. Najprej ne dobiš nobenega solda več; ampak če poveš po pravici, ti dam še deset frankov. Tebi pa je vseeno, ali goljufas Petra ali Pavla.

Brajdič. Ker ste tako dobri, milostivi gospod, povem pa sedaj res po pravici. Dobrota je dobronredna. Ta človek res ni Kolenec iz Dragovanja vasi; jaz prisežem, da ni. Kako dobro poznate Vi vse ljudi!

Komisar. Vojak je, preoblečen vojak, morda častnik.

Brajdič. Gospod, Vi vse veste. Kaj bi tajil! Vojak je in častnik.

Komisar. Avstrijski častnik. In katerega polka? — Oh, moja slutnja!

Brajdič. Avstrijski častnik? Ne. To je vse francosko. On je francoski častnik, lajtnant, graničar. — Prosim deset frankov in malo tobaka!

Komisar. Proč od mene, slepar! — V imenu zakona, v imenu cesarja, odprite!

Brajdič. Kaj! Vi me hočete o-goljufati za deset frankov!

Komisar. Proč!

Brajdič. No, kaj takšnega! Dobro še, da sem se zlegal o pravem času. Toda, milostivi gospod, nikar ne kričite, ker Vam nič ne pomaga! Kolikor dni pa imate?

2. PRIZOR.

Marki Pietragrassa, tajnik Zajec, prejsnja.

Marki. Ah, gospod komisar, kakšno žalostno, obžalovanja vredno nesporazumljenje! Gospod tajnik mi je prihitel povedat, kaj se Vam je bilo pripetilo.

Komisar. Pristrčna hvala, gospod tajnik! To se Vam ne pozabi.

Zajec. Gospod komisar, jaz sem izvršil samo svojo domoljubno dolžnost, ogorčen nad toliko krivico.

Komisar. Predzrost malomeščak! Kakor zločinca so me zaprli!

Marki. Morda pa sodite, gospod komisar, preostro vso to nepravilo, ki se da, če ne opravičiti, pa vsaj razložiti.

Komisar. Navadna lopovščina!

Marki. Ali pa naivnost, dobrodušnost, preprostost.

Komisar. Dovolite, gospod marki, da ohranim svoj dvom. Dvom je oče znanstva in vede, brez dvoma ni napredka.

Brajdič (zase). Tega pa jaz nič ne razumem; lahko prisežem. (Se splazi iz sobe.)

Marki. Spominjate se, gospod komisar, gotovo anekdote o vojaku generala Massene, ki mu je bilo ukazano nikogar ne pustiti v generalovo stanovanje. Ko se je pa nekoč general sam zanesnil in hotel v svojo sobo, mu je zastavil vojak novinec z nasajenim bajonetom pot. General se je moral obrniti; a vojaka je kljub temu obdaril zaradi vestnosti. Tako so ravnali tudi naši gospodje, popolnoma po ukazu, vestno, po svojem prepričanju, seveda tudi nekako kot novinci.

Komisar. Torej naj jih še pohvalimo in obdarimo?

Marki. Tega ne rečem; toda če prideta gospod župan in svetnik Lužar slovesno se opravičiti in izreč svoje obžalovanje, bi menil, da se da stvar gladko poravnati.

Komisar. Čestitam Vam k Vašemu optimizmu, gospod marki. Zdravi! (Marki odide.) — Stvar je sumna, zelo sumna.

Zajec. Zelo sumna, gospod komisar. Po mojem mnenju je bil to avstrijski častnik, ogleduh. Po mojem mnenju, pravim, in morebiti, kajti za gotovo ne vem.

Komisar. O, to bomo vse dognali, gospod tajnik, vse dognali. Iz Fouchajevega policijskega komisarija se ne bodo norca delali malomeščanje. Na Vas, gospod tajnik, se zanesem; zakaj Vi ste mi odprli ječo. Vi ste izkušeni patriot.

Zajec. Ki je že kri prelival za svoj patriotizem in se bo vrednega skazal Vasega zaupanja.

Komisar. Stvar se mora preiskati. Preiskavali boste po eni strani Vi v mojem imenu, po drugi strani skrivaj jaz; in to je moj načrt: na zunanaj ne kazati nobene sumljivosti; na videz popolnoma: zaupati njih besede.

Postanejo naj neopreznosti, začutijo naj se popolnoma varne; nasmejejo naj se, kako duhovito, kako komično so prevarili mene; tragično jih prevaram potem jaz. Drevi je skupna pojedina, in med pojedino jih zgrabim vse skup, če se izkaže sum utemeljen. To bo naredilo efekt, in za maso treba efekta. (Nekdo potrka.) Prosto.

3. PRIZOR.

Župan, Lužar, prejsnja.

Župan. Velečenjeni gospod komisar, blagovolite sprejeti vsega občinskega odbora najiskrenejšo obžalovanje zaradi neprijetnega nesporazumljenja. Da je samo naša tenkovestnost zakrivila veliko napako, o tem bodite prepričani, kakor smo bili mi preverjeni, da ravnamo popolnoma po zakonu.

Komisar. Po črki zakona, gospod župan, po črki, ne po duhu.

Lužar. Gospod komisar, mi smo preprosti ljudje in ne razumemo nobenega človeka in nobenega zakona drugače, kakor govori.

Komisar. Preidimo torej čez to točko, gospoda, na dnevni red! Kaj pa ste storili s tistim človekom, ki sem jaz ukazal, da ga primite?

Župan. S tistim človekom? Saj je bil tukaj zaprt. Kdo ga je bil pa izpustil?

Lužar. Zajec, ti si bil tukaj; ti boš odgovarjal.

Komisar. O tem tukaj ne govorimo; ampak oni drugi, ki se je tako nesramno vedel.

Lužar. Najbrž je tudi že kje zaprt.

Zajec. Če le ni že izginil.

Komisar. Naivnost ali hudobnost! — Gospod župan in gospod svetnik, obrnila bosta vso pozornost na to, da se zasledi ta človek.

Lužar. In če ga dobimo v pest, ne odide najhujši kazni, ker nas je spjel s svojo zvijačo na kriv sled.

Komisar. O vajinih naredbah in o uspehu zasledovanja mi bo poročal še danes gospod tajnik Zajec. — Zdravi! (Župan in Lužar odideta.)

4. PRIZOR.

Komisar, Zajec.

Zajec. K vsemu temu, gospod komisar, ne rečem jaz drugega nič nego: varujte se! Še enkrat pravim, varujte se! Kot goreč patriot Vas opozarjam na nevarnost, ki rase primerno z zaupljivostjo.

Komisar. Gospod tajnik, moja zaupljivost velja samo Vam, in da Vi ne boste s preveliko zaupljivostjo preiskavali te zadeve, o tem sem tako uverjen kakor o Vašem patriotizmu. Bodite pa tudi Vi uverjeni, da plačilo ne zaostane za uslugo. Na svidenje! (Odide.)

5. PRIZOR.

Zajec.

Zajec. Kako je rekel? O mojem patriotizmu? Da, patriot; toda, hvala Bogu! pameten patriot, to se pravi: hkrati tudi diplomat. Patriotičen diplomat ali, še bolje, diplomatski patriot, ta je razumljiv, ta je mož. Tak sem zdaj jaz. Ne bo me zvil ne župan, ne komisar. V mojih rokah je odločitev. Jaz rečem: He, gospod župan, kaj pa lajtnant Gušič? Kam ste ga skrilil? In gospod župan bo trepetal pred menoj. In porečem komisarju: He, gospod komisar, ali veste, kdo je bil tisti Belokranjec? Jaz pa vem. — Tako potegnem zdaj enega, zdaj drugega, in kamor potegnem, imam svoje tri. Taka sreča se ne primeri vsake kvatre. Tak položaj treba izkoristiti, in slab patriot bi bil, ki bi se korenito ne okoristil. Kaj bomo pa zahtevali, gospod tajnik Zajec? Ali hočete postati župan? — Sposobni bi bili; ni treba nobene skromnosti. — Toda slava bi trajala do prihodnjih volitev; za kaj diplomatski patriotizem je koristen, a ne priljubljen. — Preveč se tudi ne sme zahtevati; diplomatski patriotizem plava vedno v sredi med radikalno prevzetnostjo in reakcionarno skromnostjo. — Policijski komisar, to, kar je gospod Renard v Ljubljani, to bomo postali; to je nekaj stalnega in dobro plačanega. — Služba bi tedaj bila. — Zdjaj pa je treba poiskati še družice za življenje, kakšne mične, male zajke. — Recimo Pepca. — Prijetna stvarca; ne bi bila napačna. Toda čemu tako skromni, gospod komisar Zajec? Povzpni se višje; dostojanstvenik ne sme slušati le svojega srca, in razumnost ni možu nikdar tako potrebna in koristna, kakor kadar snubi. Moževemu dostojanstvu mora biti primerna družica. Emilija, ta bo še najboljša. Imela bo nekaj dote, in županov zet ima vedno nekaj veljave. Dosedaj sem bil županu desna roka, zdaj postanem še leva, in roka roko umiva, kadar se kaj omazeta. — Radoveden sem, ali bo kaj prijetno iznenaden gospod župan, kadar mu naznanim snubitev. — Toda meni ne kaže drugače in njemu, hvala Bogu! tudi ne.

6. PRIZOR.

Lužar, Zajec.

Lužar. Nikjer ni dobiti tega Belokranjca. Jaz ga tudi ne bom iskal več. To povej Fouchajeveemu bratirju.

Zajec. Proti takim izrazom, gospod Lužar, protestiram jaz kar naj-

odločneje in zahtevam pojasnila o korakih, ki so se storili, da se zasledi ta sumna oseba.

Lužar. E, Zajec, ne bodi no siten se ti!

Zajec. Prosim, jaz protestiram. Jaz nisem tu nikakšen Zajec, ampak namestnik gospoda Renarda, policijskega agenta in njegove ekscelence. Kdor mene žali, žali gospoda komisarija; kdor žali gospoda komisarija, žali njegovo ekscelenco; kdor pa to žali, se pregreši proti njegovemu veličanstvu, presvetlemu cesarju.

Lužar. In proti rimskemu papežu in nebeskemu očetu. Ne prodajaj sitnosti kar na teče.

Zajec. Jaz vzamem vse te besede na protokol.

Lužar. Kamor hočeš. Jaz pa ne utegnem več tebe tukaj zabavati.

Zajec. Počakaj, Lužar. Jaz že vidim, da se s teboj ne da več govoriti nobena pametna beseda. Ampak to te vprašam, kdaj postanem jaz policijski komisar.

Lužar. Če ti bolje ne veš, jaz ti ne morem povedati.

Zajec. Ali postanem do drevi?

Lužar. Dragi moj, jaz sicer mislim, da se čuda še gode; toda takšno čudo v našem mestu v tem kratkem času je popolnoma izključeno.

Zajec. In vendar se bo zgodilo, do drevi. In zdaj poslušaj moje razloge! Tisti Belokranjec, ki ste ga tako spretno prikrili, je bil avstrijski ogleduh.

Lužar. Jaz se pridušim. — Zajec. Nikar! S ciganom ne moreš konkurirati. Tisti avstrijski ogleduh je bil lajtnant Gušič.

Lužar. Za božjo voljo!

Zajec. Ki se je s pomočjo gospoda župana in gospoda svetnika Lužarja srečno izpulil iz komisarijevih rok.

Lužar. Prijatelj, pustiva to stvar! Pojva rajši k Brodniku na bokal trško-gorca, da se poplakne vsa neumnost.

Zajec. Da, še več. Gospod župan in gospod svetnik sta skrbela tudi za smeh in zabavo in dala zapreti policijskega komisarija namesto ogleduha.

Lužar. Pameten bodi, dragi moj! Jaz hočem takoj govoriti z gospodom županom zaradi komisariata. Ali greš z menoj?

Zajec. Ne. Jaz pričakujem tukaj gospoda župana.

Lužar. Torej zdrav, prijatelj, in na svidenje. (Odhaja.)

Zajec. Poskrbi, da se oglasi kmalu župan.

7. PRIZOR.

Zajec.

Zajec. Tako se mora govoriti s temi ljudmi. Naše ljudstvo še ne prenese svobode, enakosti, bratstva, liberté, egalité, fraternité. Ti ljubi rojaki hočejo ali hlapčevski služiti ali trinoški gospodovati, in kdor jih ne tepe, tega zaničujejo. Tako imamo vedno poleg manjšine, ki tepe, široko plast, ki je tepena in slavi in časti svoje strahovalce. Jaz se pomikam z diplomatskim patriotizmom v prvo vrsto. Oh, če bi ekscelenca Fouché vedel za moj talent, kakšno kariero bi bil jaz že naredil medtem, ko se kisam v Novem mestu pri cvičku.

8. PRIZOR.

Urbas, Zajec.

Urbas. Službeno naznanjam, da želi gospod komisar dobiti kmalu poročilo, ali pismeno ali ustno.

Zajec. Dobro; sporoči, da pridem takoj. — Kaj pa še? Ali je doma?

Urbas. Gospod župan? — Ne, ni ga še.

Zajec. Kaj pa šeflja?

Urbas. Gospa županja? — Mislim, da je.

Zajec. Reci ji, da naj pride sem, da jo jaz tukaj pričakujem, ker imam nekaj važnega z njo govoriti.

Urbas. Gospod tajnik, to je pa tako. Povedal bi ji jaz to pač, če ste Vi porok za vse, kar se zgodi; zakaj, kolikor poznam jaz gospo, bom hitreje iz njene sobe vrun prišel, nego noter.

Zajec. Ti stori, kar ti rečem! Drugo je moja skrb. (Urbas odide.)

Še tega bi se manjkalo, da bi se jaz bal te ženske. Ampak smehla vredno bo videti, kako bo plesala, ko ji jaz zagodem. O Zajec, Zajec, škoda tebe za Novo mesto! Toda rajši v Novem mestu prvi nego v Rimu drugi, je rekel v starih časih velik mož. Jaz poročam tako: Dovolite, milostiva gospa, da se Vam predstavim kot bodoči Vaš zet. Nekoliko bo pogodrnjala, nekoliko zavilava milostljivi nos, navsezadnje se pa pogovoriva; zakaj jaz imam pripravljene zelo pregovorne in prepričevalne razloge. Konec bo genljivi, materin blagoslov in: Bilo srečno! (Nekdo potrka.) Noter!

(Dalje prih.)

22 dni v nezvesti.

Nedavno je ponesrečil na letališču v Heudonu na Angleškem aviatik Pickles s svojim letanim strojem, na katerem je bila tudi neka dama, po imenu Stocks. Pickles je bil le lahko ranjen, medtem ko so Stocksovo odnesli nezvestno z letališča. Sele natančno po 552 urah pa se je ponesrečenka zbudila zopet iz nezvesti.

Marko Belaich,

DALMATINSKI

BILLIARDS AND POOL ROOM

Mehke pijače in smodke.

205 Indiana St. :: Joliet, Illinois.

Bratje Slovenci in Hrvati! Posetite brate Dalmatince v moji poslovnici, kjer najdete mnogo zdrave zabave, razvedrila in okrepčila.

VSI DOBRODOŠLI!

Oči pregledamo
Naočnike priredimo

Smith & McGuire
JEWELERS AND OPTICIANS
320 Van Buren St., Joliet
D'ARCY BUILDING

Andrej Stirn

SLOVENSKI ČREVLJAR.

Popravljam moške, ženske in otroške ČEVLJE.

1011 N. Chicago Str., Joliet, Illinois.

Frank Bambich

TRGOVEC Z ZLATNINO

1107½ N. Hickory St., Joliet.

Se priporoča rojakom, če potrebujejo kak kos zlatnine, bodisi uro, verižico, prstane ali sploh kar spada v zlatninsko trgovino.

Prodajem vse vrste URE in ZLATNINO.

Primeni dobiti vso reč 20 odst. ceneje kot kerkoli drugje. Prodajam samo jamčne in blago. Popravljam vse vrste ameriške in starokraj-ke ure in zlatnino za vsako delo jasn!

— Ako rabite dobro Uro ali drugo reč, pišite meni kaj bi radi pa vam pošljem cenno. Vsaka reč vas košta 20 odst. ceneje, kot bi plačali drugje.

JOS. SPOLARICH

901 N. Hickory St. JOLIET, ILL.

— Slovinci in HRVATI po celi Ameriki.

— Ako rabite dobro Uro ali drugo reč, pišite meni kaj bi radi pa vam pošljem cenno. Vsaka reč vas košta 20 odst. ceneje, kot bi plačali drugje.

— Slovinci in HRVATI po celi Ameriki.

— Ako rabite dobro Uro ali drugo reč, pišite meni kaj bi radi pa vam pošljem cenno. Vsaka reč vas košta 20 odst. ceneje, kot bi plačali drugje.

— Slovinci in HRVATI po celi Ameriki.

— Ako rabite dobro Uro ali drugo reč, pišite meni kaj bi radi pa vam pošljem cenno. Vsaka reč vas košta 20 odst. ceneje, kot bi plačali drugje.

— Slovinci in HRVATI po celi Ameriki.

— Ako rabite dobro Uro ali drugo reč, pišite meni kaj bi radi pa vam

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkrp. l. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

Za Združene države na leto.....\$2.00
Za Združene države za pol leta.....\$1.00
Za Evropo na leto.....\$3.00
Za Evropo za pol leta.....\$1.50
Za Evropo za četrt leta.....\$0.75

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljke naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivaliča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

24. feb. Nedelja Mateja.
25. " Ponedeljek Valburga.
26. " Torek Porfirij, škof.
27. " Sreda Leander, Baldom.
28. " Četrtek Romanus.
1. marca Petek Albin, Hadrijan.
2. " Sobota Simplcij, Bl. Kar.

DRUGA POSTNA NEDELJA.

Gospod, dobro nam je biti tukaj.
Mat. XVII. 4.

Naš Zveličar je napovedal svoje trpljenje in smrt. Rekel je svojim učencem, da morajo slediti njegovim stopinjam, če hočejo biti res njegovi učenci.

Vedel pa je tudi, kako slaba je njihova vera. Zato jih je hotel še bolj navezati na se. Vzel jih je s seboj na goro Tabor in se tam pred njimi spremenil. Svetega Petra je ta prikazen tako iznenadila, da je zaklical: Gospod, dobro nam je biti tukaj.

V Jezusu ste bili združeni Božja in človeška narava. Ob tej priliki je le nekoliko prikazal svoje božanstvo. Jezusu postane podoben tudi človek, ko se združi z Bogom. Tudi v človeku je včasih Božja narava, namreč, kadar se združi s svojim Bogom. Tedaj sta Bog in človek eno. Ko bi kdo mogel videti svojo lastno dušo po svetem obhajilu, bi od veselja niti ne mogel vzklizniti: Gospod, dobro mi je tukaj biti.

Vsi apostoli so bili grešni ljudje, kakor mi. Noben ni bil vreden, da bi videl Jezusa spremenjenega, še manj pa, da bi Ga sprejel in se združil z njim, kakor so se združili veliki četrtek zvečer. Sv. obhajilo ni plačilo za dobro, ampak pomoč, da postajamo boljši. Grešnik naj je prejel, da mu pomaga, da ne pade zopet v greh, ampak vstaja na težavni poti navzgor. Nikdo se ni bil nikoli vreden sprejeti Boga.

Če bi bil Bog postavil zakrament sv. Rečnjega Telesa kot pripravo samo za smrt, kdo bi bil vreden sprejeti Ga na smrtni postelji? Ne sv. Jožef, ne sv. Frančišek, ne sv. Alojzij in nobeden svetnik. Nikdo bi Ga ne bil vreden, četudi bi živel dolgo, kakor Matuzala in nedolžnosti sv. Alojzija, pokori sv. Avgušlina in gorečnosti sv. Pavla.

Kdor bi hotel biti vreden prejeti Boga v sv. obhajilu, bi moral biti svet, kakor Bog sam. Razlika v svetosti med Bogom in človekom je toliko, da, če bi kdo mogel zbrati vso svetost angeljev in svetnikov, bi še vendar ne bil vreden, da bi šel k sv. obhajilu, ker mu te svetosti ne more nihče darovati, zato je Bog ne zahteva od nikogar.

Kaj pa človek misli, ko pravi, da ni vreden, da bi šel pogosto k sv. obhajilu?

Da je v smrtnem grehu? Take-mu človeku se seveda ne sme svetovati niti, da bi šel k sv. obhajilu o velikonočnem času. Človek v smrtnem grehu se mora najprej tega oprostiti, potem pa večkrat iti k sv. obhajilu, da za zopet ne pade v isti greh.

Zopet drugi pravi, da je poln malih napak in slabo opravlja svoje dolžnosti. Ta izgovor je prazen in vodi samo v pogubljenje. Sv. obhajilo je naša hrana, katere naj nas vzdržuje. Sv. Ambrož pravi: "Če je Kristusova kri prelita za grehe, jo bom vedno prejel, ker vedno grešim in potrebujem zdravlila."

Kdor ve, da je slab, zakaj potem večkrat ne pristopa k sv. obhajilu. Čim manjkrat gre kdo k sv. obhajilu, manj milosti prejme in slabši postaja. Zakaj pa naj bi se človek počutil vrednega iti k sv. obhajilu o veliki noči ali v božiču? Zato ker gre človek k spovedi in se čuti prostega smrtnega greha. To je prav. Kdor opravi dobro spoved, naj gre k sv. obhajilu. Ni pa zapovedano vselej iti k spovedi kadar kdo namerava iti k sv. obhajilu. Prosti pa mora biti vsakega velikega greha.

Kdor bolj zanemarljivo sv. obhajilo, bolj nevreden postaja. Kako človek živi po dobro opravljeni spovedi in sv. obhajilu. Ali se ne skuša ogibati se greha vsaj tisti dan? Ogiba se grešnih priložnosti, ustavlja se skušnjavam in stori celo marsikaj dobrega. Ščaso-ma pa postane mlačen, najprej dela male grehe, dokler ne pade v velike. Ali ni potrebno duševne moči, kdor hoče vstrajati v dobrih sklepkih?

Duševna moč slabi v boju za večno življenje. Ali ne bo potrebovala hrane? Ali nam ni Kristus povedal, da je On naša dušna hrana? Ali ne bi bilo nes pametno reči, da bo kdo postal sit, če dalj časa odlaša z jedjo. Ali ni nes pametno reči, da bo kdo postal vrednejši, če odlaša sv. obhajilo? Ravno tako nes pametno je, kakor če bi na smrt bolan človek rekel: Bom potem poslal po zdravnika, kadar bom ozdravil. Gerson pravi, da kdor tako dela, je podoben napol zmrlému človeku, ki se hoče segreti, predno bo šel na gorko.

Zveličar pravi: "Kdor mene živa, ostane v meni." Čim večja je nevarnost, da kdo ne zgubi posvečujoče milosti, tem večkrat mu je treba iti k sv. obhajilu. Kdor se hoče oprostiti vsakdanjih napak in živeti čednostno življenje, naj pristopa pogosto k sv. obhajilu, če mogoče, vsak dan. Komur je v resnici mar njegovo Zveličanje, ne bo zanemarljivo sv. obhajila. Čegar dušne zmožnosti pa pojemajo, tak človek je sam kriv, če zaide v pregrehe.

Izgovor toraj, da kdo ni vreden iti vsak dan k sv. obhajilu, je prazen. Kdor ima priliko, da bi lahko to storil, prezira in ne mara sv. obhajila, kakor so Izraelci prezirali mano v puščavi; če pa to ne, je pa tako vdan grehom, da se jih ne mara znebiti.

Pristopajmo zato večkrat k sv. obhajilu kar zato, ker smo slabi in toliko krat grešimo. Ne posnemajmo sv. Petra v besedah: "Gospod, pojdi od mene, ker sem grešen človek."

Gerson pravi: "O veliki prvak apostolov! Kaj naj pomenijo tvoje besede? Če si resnično grešen človek, ne smeš prositi Boga, naj gre od tebe, ampak ostani blizu Njega, da more očistiti tvojo dušo greha."

Pristopajmo toraj k mizi Gospodovi. To je gora Tabor, kjer se spremene naše duše in tudi mi bomo razumeli besede: "Gospod, dobro nam je biti tukaj."

REV. J. PLAZNIK.

TUDI DEL VZGOJE.

Priobčuje Rev. J. Plaznik.

(Nadaljevanje.)

SESTO POGLAVJE.

Se mi ne dopade.

Nekateri dečki in deklice, ki imajo sicer jako dobro srce, pravijo: "Ne čutim nikake privlačnosti do višjega življenja. Tako življenje občudujem, toda ni za mene; se mi ne dopade. Če bi Bog hotel mene, bi mi to tako pokazal, da bi gotovo znal."

Čudna so Božja pota, po katerih Bog vodi ljudi k sebi. Različna so pota in načini, kakor so različni človeški značaji. Včasih Bog govori gro-movitno, kakor svetemu Savlu: "Savel, Savel, zakaj me preganjaš?" Drugič govori zopet nežno, kakor svetemu Matevžu, ko mu je rekel, ko ga je našel pri vratih, pobirajočega cestnino: "Hodi za menoj." Zopet stoji tiho pri človeku, ga opazuje in pusti, da človeku razum in vest določita pot.

Tak je poklic po privlačnosti; je pa tudi poklic po prepričanju. Kak velik svetnik je imel veselje od svoje otroške dobe za višji poklic. Nek dečko je rekel: "Nikoli v svojem življenju nisem mislil postati kaj drugega, kakor duhovnik." Nekateri mladi ljudje se odločijo brez vsake težave, da bodo sledili Kristusu, cel njihov značaj je kakor vstvarjen za vzvišenejšje življenje. S svetim Stanislavom lahko rečemo: "Za višje stvari sem bil rojen. Sveta Terezija je bila taka, da je zbežala od doma v svoji mladosti, da bi postala puščavica."

Čustvo pa ni vselej pravi vodnik, niti v svetnem, niti v duševnem oziru;

razum, četudi je počasnejši, je vedno varnejši. Otroku se dopadejo svetne stvari, tovariši in družba, lepa obleka in moda, ljudska slava. Ali je to znanje, da je Bog tega človeka določil za svetno ničevost? Ravno nasprotno; kajti vse ljudi svari pred svetom in mesom. Višje življenje je večer božj naravo. "Nebeško kraljestvo silo trpi in le silni je bodo dosegli."

Če bi bilo lahko in prijetno za človeka čutila slediti Kristusu, kje bi bilo zaslužnje. Ravno zato, ker zahteva truda in premaganje težav, zato je tako življenje vzvišeno. "Ne mislite, da sem prinesel mir na zemljo. Nisem prinesel miru, ampak meč," pravi Zveličar.

Naravna zopernost do višjega življenja ne pomeni, da Bog ne mora za človeka, ampak, da se nižje duševne moči bore zoper višje. Kadar ta zopernost postaja očitna, je to jasno znamenje, da se vrši hud boj med naravo in milostjo, kar bi se pa ne zgodilo, če bi se milost ne trudila pridobiti človeka za Kristusa.

Morda se bo oporekalo: "Če se narava vstavlja, ali ne bo Bog dal posebnega, nadnaravnega privlačnosti onim, katere kliče?" Bog gotovo da potrebuje milosti, katere pa človek ne čuti vselej. Stariši posvare otroka, ker je storil nekaj slabega. Otroci imajo skušnjave, da bi tajili; ker mu pa vest tako narekuje, pripozna svojo napako in jo obžaluje. Sedaj se obnaša prav, četudi ne občuti nekakega zadovoljstva. Ker vidi, da so stariši nezadovoljni, ga to tako boli, da nima nikakega drugega občutka. Kar stori, stori zato, ker ve, da je to njegova dolžnost.

Če mlad človek ve in zna, da ima sposobnosti za višji poklic in če mu to pove zmožen svetovalec; če je dovolj nadarjen in učen; če ima dobre navade; če spozna, da bi lahko zmagoval dolžnosti takega stanu; ob kratkem, če vidi, da ne nasprotuje vzvišenejšemu poklicu ničesar drugega, kakor njegova volja, ali more reči: "Ta stan nima nikake privlačnosti za mene, zato tudi nimam poklica?" Taka oseba lahko reče: "Ne maram tega poklica," ker ni njegova dolžnost, da bi vstopil v ta stan; ne more pa reči, da ga Bog ne kliče. Gotovo je, da ima posreden poklic. Edino, kar potrebuje, je jasnejše spoznanje in trdnjaja volja, kar lahko doseže z molitvijo in darovanjem samega sebe Bogu. Naš gospod Sam pravi: "Karkoli boste prosili, kadar molite, verujte, da boste prejeli."

Iz glave, toraj, napačno mnenje, katero je vničilo že toliko poklicev, da Bog ne kliče mlado osebo, če se ta poklic vidno ne kaže.

Dovolj je, da taka oseba nima za-držkov in si hoče izvoliti popolnejši stan.

Tri stvari so potrebne za višji poklic: Sposobnost in pravi namen ter sprejetje po predstojnikih. Brez ene izmed teh pogojev ni poklica.

Kak velikodušen mladenič ali mladenka morebiti še poreče: "Vidim, da imam zmožnosti za višje življenje in lahko vstopim v ta stan; ne vem pa, kako bi bilo mogoče nositi ta jarem brez čute tolažbe." V odgovor na to naj opominjam, da je stoterno plačilo, na tem svetni in večno na drugem vsem onim, ki vse zapuste in slede Kristusu. Potrditi se je treba, pre-magati naravno, sprejeti dar, katerega Bog ponuja in občutil boš neizmerno duševno tolažbo, katero Bog sedaj za-držuje, da človek pokaže svoj pogum in požrtvovalnost; potem se bo pa pokazalo, kako resnične so Zveličarjeve besede: "Moj jarem je sladek in Moje breme je lahko." Skoro vselej občuti človek veselje in tolažbo, kadarkoli stori kako čednostno delo, skoraj nikoli pa ne boj. Človek, kadar je lačen, je siten in čmeren, predno se vse-de k mizi; ko se pa nasiti, se mu zdi, kakor da bi ga bila obšla zadovoljnost celega sveta.

Bilo bi seveda napačno, če bi kdo mislil, da bo živel za Boga v sled svojih naravnih močij. Ker je tako življenje nadnaravno, zato rabi moči, katera presega naravo. Kdor se počuti brez moči, mora popolnoma zaupati v Božjo milost in pomoč, govoreč s svetim Pavlom. "Vse premorem v Njem, kateri mi daje moč."

Pridi toraj na pojedino, katero je pripravil veliki Kralj. Opremi se z duševnimi okraski; potem te Bog ne bo samo potrdil, ampak ti bo dal tudi čezmerno duševno veselje.

(Nadaljevanje sledi.)

SLOVENIJA SE DVIGA K NOVE-MU ŽIVLJENJU.

Cenj. uredništvo "Jugoslovenskega Svijeta" (461—8th Ave., New York, N. Y.) nam je blagohotno poslalo slede-če članke in sestavke iz starokrajskih časopisov, za kar mi izrekamo našo zahvalo.

Ideja—zmagovalka.

(Edinost, 13. decembra.) "Dolgo tra-janje sedanje svetovne vojne, katero ni nihče pričakoval, je neizmerno zlo — za človeka in za njegove etične in materialne blage. Za našo narodno bodočnost pa — ta utis se vedno bolj utrjuje — je ravno to dolgo trajanje

jamstvo, da bo dosežen naš skrajni cilj.

Da je prineslo prvo leto zmago na bojiščih, bi morda prišlo do kakih teri-torijalnih prememb, tet ali oni državi na korist, a drugi na škodo, ali celo do popolne izgube pozicije, katero je za-vzemala pred vojno. Na notranje živ-ljenje v državah pa bi ostalo sklepanje miru po vsej priliki brez vpliva.

Dolgo trajanje vojne pa je rodilo veliko idejo, katere prvi glasnik je bil predsednik Zdr. držav Wilson in kate-re se je oprijel celi svet kot rešiteljice in podlage za bodočo ureditev odnoša-jev med narodi. Njo je sprejela tudi sedanja provizorična ruska vlada v svoji ponudbi za mir kot glavno toč-ko, in priznavajo jo, vsaj formalno in četudi le pogojno, tudi oni, ki se je boje. To je ideja samoodločevanja narodov! To idejo je z vsem srcem sprejel celi naš narod do poslednje gorske vase! Temu razpoloženju in tej volji neroda je dala izraz državno-pravna deklaracija naše parlamentarne delegacije dne 30. maja. Narod je potrdil z mnogostevilnimi manifestacija-mi svojo voljo — spontano, kakor je naravno tam, kjer prihaja beseda iz srca. Potrjuje jo predvsem zlasti z uničujočo kolektivno obsodbo doma-čih nasprotnikov, kakoršne še ni niko-li tako odločno in gorčeno izrekel nad kakih izdajalec ta naš sicer tako krotki, skromni in strpljivi narod.

Sile, nasprotne tej ideji, nasprotne naši zahtevi po srečnejši bodočnosti v samostojni narodni državi, so naše eksponente tudi med nami samimi, med faktorji, ki zavzemajo odlično stopinjo v javnem življenju naroda. Ni treba, da jih imenujemo — vsaj so oni danes na jeziku cele naše javnosti. Vse te sile, podpirane po omenjenih eks-ponentih, so se združile, da uničijo, kar je stvoril naravni razvoj narodne samozvesti Hrvatov, Srbov in Slo-venec: misel jugoslovenskega narod-nega edinstva, lastne države. Taki eksperimenti trajajo že desetletja — brez uspeha: želje po našem narodnem edinstvu niso mogli uničiti. To je naša uteha, to je vera v bodočnost. Po vsakem takem napadu so se vrste pri-stašev te ideje pomnožile. Na naj-strašnejši pritisk proti slovensko-hr-vatsko-srbskemu edinstvu je prišlo v začetku vojne osnovanje Jugovanskega kluba; nato se je po številni druga največja stranka na Hrvatskem pri-družila majski deklaraciji, za njo so se hrvatske in srbske stranke v Bosni in Hercegovini pridružile Jug. klubu. Tako so se nasprotniki majske dekla-racije, to je nasprotniki našega narod-nega zedinjenja našli v neznatnih stranicah, katerih vrste postajajo ve-dno bolj redke z vsakim dnem. In ravno s tem, da je celi naš narod spre-jel to idejo in pokazal na ta način, kako zdravo je njegovo jedro kljub vsem intrigam in manevrom imeno-vanih eksponentov, postaja naša ideja silna in bo končno zmagovalka!

Treba je samo, da ostane naš narod zvest samemu sebi, svoji sedanji pri-segi zvestobe, naši veliki ideji, našemu narodnemu programu. Vstrajaj-mo, ne dajmo se zapeljati po hipokrit-skih besedah, ne oplasti po grožnjah. Težka bo pot na — Kalvarijo in zahteva-la bo še žrtev. Toda ravno te grož-nje naj nam dajo prepričanje, da je ta pot prava, ravno besenje nasprotni-kov naj nas utrjuje v prepričanju, da so se nas pričeli bati, da jih plaši spo-znanje, da je naš cilj dosegljiv, da je naš narodni program izvedljiv!

Njihov strah — naša nada, naša vera! Velika ideja, ki je prevzela naša srca, bo ostala — zmagovalka. Strah nasprotnikov nam ustvarja perspekti-vo v našo bodočo svobodo in samo-stojnost."

Slovenija se dviga.

(Slovenec, 12. decembra.) "Straža, glasilo dr. Korošca, piše: Ves sloven-ski narod in vse slovenske stranke so pozdravile odločni korak, katerega je storil Jugoslovanski klub z majsko de-klaracijo. Odkar je začel dr. Sustersič igrati dvojno ulogo povodom te dekla-racije, se je vzdignil vihar po celi Slo-veniji in prihajajo od vseh strani izja-ve za deklaracijo od občin, od dekanij, od raznih klubov in strank in organi-zacij. Tako je prav!

Čim večja je nevarnost, toliko trd-nejše morajo stati vsi ljudje na brani-ku naših narodnih svetinj. Kedor se sedaj skriva, je kukavica, izdajalec in propalica!"

Slovenske občine za Jugoslovanski klub.

(Edinost, 9. decembra.) "Občinski odbor mesteca Sežane na Gorškem je sprejel na svoji seji dne 2. decembra soglasno naslednje izjavo: Jugoslo-vanski klub, vstrajaj za neomahljivo trdnostjo pri deklaraciji od 30. maja. Korajžno naprej po začrtani poti do popolne rešitve! Slava Jugoslovan-skemu klubu, zlasti pa njega predse-dniku dr. Korošču, kateremu moramo vsi slediti. Objednem izraza občinski odbor sežanske občine največje prezi-ranje dr. usteršiču in njegovim peto-lizcem. — Zupan Fran Stofa."

Pri isti seji je bil sprejet predlog, da prispeva občina 200 kron za Krekovo (Nadaljevanje na 5. strani.)

Na vsem blagu smo znižali ceno med našo februarско razpro-dajo za 10 do 50 odstotkov.

VSI MODROCI, popolne velikosti, raznih barv, večinoma višnjevo šarasti, med prodajo le.....\$7.95
POPOLNO VELIKA ŽELEZNA POSTELJ, dve coli de-beli stolpci, Vernis Martin ali White Enamel barve, zdaj le.....\$7.50
DRESSER iz hrastovega lesa, Princess design, posebna vrednost, pri tej prodaji le.....\$12.75

Imamo dvanajst raznih vrst gugalnih stolov in navadnih stolcev, delani v znani Karpen Bros. tovarni. Navadno so se razprodajali po \$15.00 do \$25.00. Zdaj smo naredili posebne cene, dokler zaloga ne poide jih bomo prodajali po znižanih cenah

\$9.75 do \$16.50

GUGALNIK (Genuine quarter-sawed Oak Rocker), krasni kos pohi-štva z velikim sedlom, tu ga zdaj dobite mnogo ceneje kot kdaj kjerkoli, le.....\$4.50
POSTELJ (Brass Bed Full Size) na dve coli stolce in prav lepo narejena, zdaj le.....\$22.50

PREPROGE.

36x72 Axminster Rugs, velika zaloga najlepših patterns, vredni \$7.50, zdaj le.....\$6.50
27x54 Axminster Rugs, vredni so najmanj po \$2.50, pri tej prodaji samo.....\$1.95
27x60 Axminster Rugs, nov izdelek, so ružjavi, rumeni, rose in plavi, vredni \$4.50, zdaj le.....\$3.75
27x54 Wilton Rugs, vredni povsod najmanj \$6.00, pri nas zdaj le.....\$5.00

LINOLEUMS.

Imamo prav veliko zalogo vse vrste linoleuma, Printed in Inlaid, nov izdelek, je po dva in štiri yarde široko. Ceni se zdaj po 75c in več do \$2.00 za četvoren yard.

SHADES.

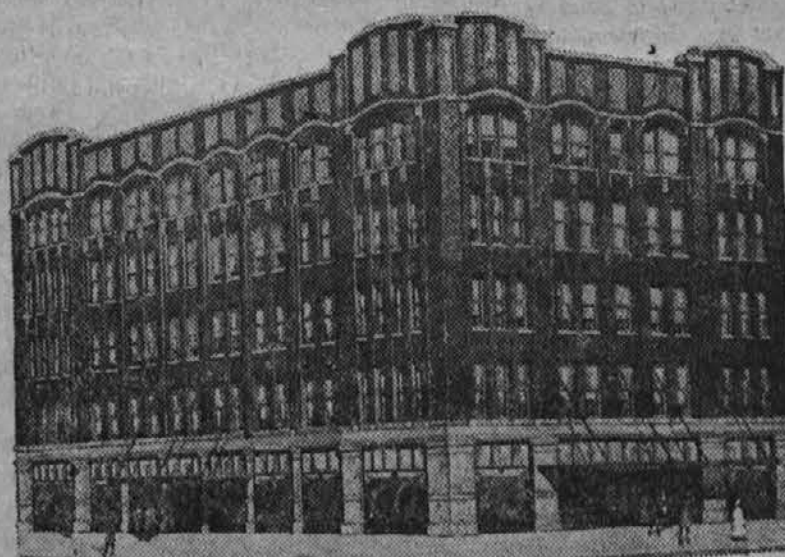
Mi imamo tudi največjo zalogo Window Shades vseh barv in velikosti. Cenijo se zdaj med to prodajo kos le 30c in več.

CURTAIN RODS.

Vse vrste Curtain Rods, Brass Curtain Rod, Double Rod, Elbow effect, se raztegne 54 col, vredno so po 50c kos, a zdaj med to razprodajo samo.....35c
Istotaki Curtain Rods, Single, vredni 25c, med to razprodajo samo.....15c
Brass Extension Rod, se raztegne od 22 do 40 col, vredni 10c, zdaj le.....5c

THE EAGLE
406-8-10 N. Chicago St., Joliet, Ill.

THE NEW BOSTON STORE

Naša velika preselilna RAZPRODAJA

se zdaj nadaljuje

V vsakem oddelku najdete blago tako ceno, da se boste čudili. Mo-ramo se ga znebiti, da ga ne bomo rabili prenašati v novo poslopje.

PRIDITE IN POMOZI-TE NAM SE SELITI.

MALI VITEZ

(PAN VOLODIJEVSKI.)

Zgodovinski roman. Spisal H. Sienkiewicz.

Po poljskem izvirniku poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Zagloba se za trenutke zamislila, po-tem reče:

"Pravična osveta onemu psu ne mine, to vam obetam, in izvestno bi bil Azija mirnejši, ako bi mu osveto obetal milostivi kralj, negó da mu jo obeta Zagloba. Samo tega ne vem, ali je še živ, zakaj gospa, oprostivši se njegovih rok, ga je z ročnikom samokresovim udarila po buči. Sedaj ni mogoče misliti na nič drugega nego na njeno ozdravitev."

"Svoje življenje damo radi za njeno zdravje," odgovori Lušnja.

In tolpa iznova zahrumi, da tako potrdi nadstrašnikove besede.

"Čuj me, Lušnja," nadaljuje Zagloba. "V Kamencu prebiva zdravnik Rodopol. Pojdi k njemu ter mu reci, da si je podolski general precej za mestom zvil nogo in da pričakuje pomoči od njega. A kadar dospe za obzidje, ga pograbiš za ovratnik, posadiš na konja ali vtakneš v vrečo ter ga skokoma prineseš v Hreptov. Konje zapovem na poti pripraviti, da boš lahko jezdil skokoma. Pazi samo, da ga priženesh živga, zakaj od mrtvega nimamo koristi."

Zadovoljno godrnjanje se oglasi z vseh strani. Lušnja si drzno zaviše brke in reče:

"Ga že dobim in ga ne izpustim prej nego v Hreptovu."

"Odrini!"

"Prosim vas, gospod."

"Kaj še?"

"A ko bi potem preminil?"

"Naj premine, da le dospe živ! Vzemim šest vajkov in odrini."

Lušnja odrine. Ostali, veseli, da morejo kaj storiti za gospo, zdirjajo sedlat konje. Čez nekoliko minut je že šest vajkov krenilo proti Kamencu, za njimi pa so drugi gnali prazne konje, da jih razstavijo ob poti.

Zagloba, zadovoljen sam s seboj, se naposled vrne v sobo.

Čez nekaj časa pride iz stranske sobe Volodijevski, ves izpremenjen, na pol zavesten ter malomaren za besede sočutja in tolažbe. Zaglobi pove, da Barbka še zmerom spi, sede na klopi ter zre bled v vrata, za katerimi je ležala. Dostojnikom se je zdelo, da poslušajo, torej so vsi pridrževali sapo in v sobi je zavladala popolna tišina.

Čez nekaj časa se Zagloba po prstih približa malemu vitezju.

"Mihael," mu reče, "poslal sem po zdravniku v Kamence, toda... morda bi imeli poslati še po koga?"

Volodijevski ga je gledal, zbiral misli ter ga izvestno ni razumel.

"Po duhovnika," reče Zagloba. "Duhovnik Kaminski bi utegnil dospeti do jutra."

Zdaj mali vitez zapre oči, obrne kakor robec blede lice k ognjišču in jame ponavljati z umnim glasom:

"Jezus! Jezus! Jezus!"

Ne da bi vpraševal dalje, Zagloba odide in odda naročila. Ko se vrne, Volodijevskega ne najde več v sobi. Častniki mu povedo, da je bolnica jela klicati moža; le tega niso vedeli, ali pri zavesti ali v vročnici.

Stari plemič se je takoj preprčal na svoje oči, da ga je klicala v vročnici.

Barbkino lice je zalivala temna rdečica. Navidezno je bila zdrava, toda njene oči, dasi svetle, so bile kalne, kakor bi se bile zenice raztopile v leči. Bele njene roke so mehanočno nekaj iskale pred seboj na odeji. Volodijevski je ležal ob njenem znožju skoro na pol mrtve.

Zdajpa zdaj je bolnica nekaj potihoma zamrmrala ali pa glasneje izgovarjala nekatere besede, med katerimi je najpogostejše ponavljala "Hreptov". Izvestno se ji je časih zdelo, da je še na poti. Zagloba je zlasti vznemirjalo ono mehanočno gibanje rok po odeji, zakaj v tem je videl znamenje prihajajoče smrti. Bil je izkušnen človek, in dokaj ljudi je bilo že umiralo vprico njega, toda nikdar se mu še ni trgalo srce od tolike žalosti kakor ob pogledu na to cvetko, ki vene tako zarana.

Spoznavši torej, da le Bog edini more oteti to gasneče življenje, je pokleknil poleg postelje ter jel vneto moliti.

V tem je Barbkino dihanje prihajalo čimdalje težje ter se časih celo izpreminjalo v hropenje. Zagloba vstane. Ne da bi rekla drug drugemu niti besede, sta se pogledala z Volodijevskim in v tem pogledu se je pojavljala groza. Zdelo se jima je, da že umira. Polagoma je dihalo nekoliko mirneje in počasneje.

Odslej so viseli neprestano med nadejo in bojaznijo. Noč se je vlekla leno kakor polz. Častniki tudi niso bili spati, nego so sedeli v sobani, se ozirali v vrata stranke sobe, šepetali med seboj in časih dremali. Služabnik je prihajal vsak hip polagat drva na ognjišče. Kadar koli je zazvenela kljuka, so skočili s klopi, češ, da je dospel Vo-

lodijevski ali Zagloba in da začujejo grozne besede:

"Ne živi več!"

V tem so jeli peti petelini, ona pa se je še neprestano borila z vročnico. Proti jutru je nastal grozen vihar, pomešan z dežjem. Hrumel je v tramovih, tulil na podstrešju, časih zamajal plamen na ognjišču in metal po sobi klobčice dima in isker. Ob svitu je odšel potihoma gospod Motovilo, ker je moral iti na četovanje. Naposled je nastal dan bled in oblačen ter je osvetlil izmučena lica.

Na dvorišču je nastalo navadno gibanje. Dočim je žvižgal veter, so topala konjska kopita ob tlak po stajah, škripala vretena pri vodnjakih in se oglašali vojaki. Toda skoro je zapel zvonček; dospel je duhovnik Kaminski.

Ko je vstopil, oblečen v belo srajco, so vsi častniki poklekili. Vsem se je zdelo, da je napočil slovesen trenutek, za katerim mora dospeti smrt. Bolnica se ni zavedala, torej je duhovnik ni mogel izpovedati. Pač pa jo je pomazil s poslednjim oljem in nato je jel malega viteza tolažiti in mu prigovarjati, naj se vda v božjo voljo. Toda Volodijevski se ni menil dosti za to tolažbo, zakaj njegove bolezni ni mogla prodreti nobena beseda.

Ves dan je plula smrt nad Barbko. Nalik pajku, ki tiči skrit neke v mrčnem kotu na stropu ter časih zleze ven na dnevno svetlobo in se naposled po nevidni niti spusti navzdol, se je tudi smrt spuščala na Barbkino glavo. In večkrat se je zdelo, da že pada njena senca na Barbkino čelo, da ta jasna dušica že razgrinja krila, da bi zletela iz Hreptova nekam v neskončno prostranstvo na oni svet. Nato pa se je smrt kakor pajek novič skrila pod stropom in srca so se iznova napolnila z nadejo.

Bila pa je to le začasna, nepopolna nadeja, zakaj na to, da bi Barbka prebila to bolezen, se ni drznil misliti nihče. Tega se ni nadejal niti Volodijevski, zato pa je tudi bila njegova bolečina toliko, da se je gospod Zagloba, dasi sam zelo potr, močno bal zanj ter ga priporočal varstvu pričujočih častnikov.

"Za Boga, čuvajte ga!" je dejal, "da se ne sune z nočem."

Volodijevskemu to seveda ni prišlo v glavo, toda v navalu krute bolesti se je vpraševal neprestano:

"Kako naj še jaz ostanem tukaj, ko odhaja ona? Kako naj zapustim to svo je najdražje bitje? Kaj poreče, ko se ondi ozre ter me ne ugleda poleg sebe?"

Tako premišljujoč si je želel umreti z njo vred. Kakor si namreč ni mogel predstavljati na zemlji življenja brez nje, takisto si ni mogel misliti, da bi na onem svetu tudi ona mogla biti srečna brez njega in ne koprniti po njem.

Popoldne se je zli pajek novič skril pod strop; Barbkina rdečica je nekoliko ugasnila in vročnica se toliko zmanjšala, da se je bolnica nekoliko zavedala.

Nekaj časa je ležala z zaprtimi očmi. Nato jih je odprla, pogledala malemu vitezju v lice ter ga vprašala:

"Mihael, ali sem že v Hreptovu?"

"Da, dušica!" odgovori Volodijevski ter stisne zobe.

"Ali res stojiš ti pri meni?"

"Res! Kako ti je?"

"Oh, dobro!"

Izvestno sama ni bila prepričana, ali ji vročnica ne kaže tega prikaza. Toda od tega hipa se je zavedala čimdalje bolj.

Proti večeru je dospel v spremstvu vajkov nadstrašnik Lušnja ter stresel pred trdnjavo iz vreče kameniškega zdravilnika z zdravili vred. Komaj je bil še nekoliko živ. Vendar spoznavši, da ni prišel v roke razbojnikom, kakor si je bil domisljal, nego da so ga bili na ta način pozvali k bolnici, se je, ko ga je minila prva medlost, hitro poprijela dela, zlasti ker mu je Zagloba pokazal v eni roki vrečico polno denarja, v drugi pa nabit samokres, češ:

"To je nagrada za življenje, to pa za smrt!"

In še v tej noči, nekamo proti svitu, se je zli pajek nekam skril za vselej. Besede zdravnikov: "Zdravje se ji ne utrdi kmalu, toda umrla še ne bo," so se v radostnem odmevu raznesle po vsem Hreptovu. Volodijevski, zastavši te zdravnikove besede, se je razlokal, kakor bi se mu hotelo razleteti prsi. Zagloba je skoro omedlel od veselja. Lice se mu je vse pokrilo z znojem, komaj je še mogel zaklicati: "Vod!" Častniki so ga veseli objemali.

A na majdanu so se zbrali iznova dragoni, pešci in kazaki gospoda Motovila. Komaj so se premagali, da niso glasno zavrnili. Da bi pa vendar pokazali svojo radost, so jeli prositi onih Tatarjev, ki so bili zaprti v hrep-

tovskih kletih, da jih obesijo ter se tako osvetijo za gospo.

Toda mali vitez tega ni dovolil.

VI.

Barbka je bila še ves teden jako močno bolna. Ko ne bi bili imeli zagotovila zdravnikovega, bi si bila mali vitez in Zagloba mislila, da ji plamenček življenja ugasne vsak hip. Toda naposled se ji je vendarle izboljšalo. Zavest se ji je vrnila popolnoma in da si je zdravnik napovedal, da bo ležala en ali poldrugi mesec, so bili vendar vsi prepričani, da zopet ozdravi in da se ji vrnejo nekdanje moči.

Volodijevski, ki ves čas njene bolezni ni odstopil niti za korak od njene postelje, jo je ljubil v teh bridkih dnevih — če je bilo mogoče — še bolj ter razen nje ni videl ostalega sveta.

Časih, kadar je sedel pri njej ter ji gledal v shušano in upadlo, toda sedaj že veselo lice, v te oči, v katere se je vsakega dne vračal nekdanji ogenj, se mu je hotelo plakati in smejeti obenem ali celo kričati od veselja.

"Moji predragi, edin Barbki se vrača zdravje!"

In poljubljaj ji je ročice in te bedne noge, ki so bile tako vztrajno gazile gazile po globokem snegu v Hreptov — izkratka: spoštoval jo je in ljubil nad vse. Čutil je tudi, koliko hvale je dolžen božji Previdnosti, in dejal je nekoliko vprico dostojnikov in Zaglobe: "Beden človek sem, toda ako bi si tudi moral obrabiti roke do lakti, vendar cerkvice, bodisi tudi leseno, hočem postaviti v zahvalo. In kolikorkrat zapoje zvon v njej, tolikokrat se hočem spomniti usmiljenosti božje, in moja duša se bo topila od hvalečnosti."

"Daj Bog, da prej srečno končamo vojno s Turki," odgovori Zagloba.

Mali vitez si zaviše brke in odgovori:

"Bog sam ve najbolje, s čim mu ustrežem najbolj; ako hoče od mene cerkvice, pa me obrani zdravega; ako pa mu bolje prija moja kri, je tudi ne bom ščedit zanj, kakor Boga ljubim!"

Barbki se je obenem z zdravjem vrnila nekdanja dobra volja. Čez dva tedna je nekega večera dala odpreti duri stranske sobe, in ko so se častniki zbrali v sobi, se je ozvala s svojim srebrnim glasom:

"Dobro večer, gospodje! Sedaj se ne umrem! Aha!"

"Hvala Bogu najvišjemu!" reko častniki enoglasno.

"Hvala Bogu, drago dete!" zakliče po rusko gospod Motovilo, ki je ljubil Barbko kakor oče in je, kadar je bil ganjen, govoril zmerom le ruski.

"Glejte, gospodje," nadaljuje Barbka, "kaj se je zgodilo! Kdo bi se bil nadejal kaj takega! Še sreča, da se je končalo tako!"

"Bog je čuval nedolžnost," se oglase zopet častniki pred vrati.

"Gospod Zagloba se mi je večkrat rogal, češ, da me mika sablja bolj nego preslica. Dobro! Toda koliko bi mi bila v tem primeru pomagala preslica ali igla! A vendar sem se vedla hrabro kakor mož."

"Niti angel se ne bi bil bolje."

Daljši razgovor jim ustavi Zagloba s tem, da zapre duri stranske sobe. Bal se je, da ne bi Barbka preveč utrudila z nepotrebnim govorjenjem. Toda razhudila se je nanj kakor splašena kokoš, ker bi se bila rada še dalje razgovarjala z vojaki ter bi bila zlasti kaj rada slišala pohvalo svoje hrabrosti in svojega junštva. Sedaj, ko je nevarnost že minila ter ji je ostal nanjo samo spomin, je bila kaj ponosna na to svoje ravnanje z Azijo in si je celo želela pohvale. Često se je tudi obrnila k malemu vitezju, se s prstom doteknila njegovih prsi in rekla z glasom razvajenega otroka:

"Pohvali mojo hrabrost!"

In on jo je poslušal hvalil, božal in poljubljaj na roke in na oči, da je sam Zagloba, dasi se je takisto razgrevaj v duši, pobujševal ob tem ter godrnjal:

"Ha! Raztaja se popolnoma kakor beraški bič!"

Splošno veselje v Hreptovu, ki jo je provzročila Barbkina rešitev, je kalila zgolj misel na škodo, ki jo je izdajstvo Tuhaj-bejevičev storilo ljudovladi, misel na grozno usodo starega Novoveškega, gospe in gospodice Boske in Eviče Novoveške. Barbka se s tem ni mučila malo in z njo vred vsi drugi, zakaj to, kar se je bilo zgodilo v Raškovo, je bilo znano ne samo v Hreptovu, ampak tudi v Kamencu in še dalje.

Pred nekoliko dnevi se je mudil v Hreptovu gospod Misljevski, ki se, ne da bi se bil menil za izdajstvo Azijevo, Kričinskega in Adurovičev, ni odrekal nadeji, da se mu posreči privabiti na poljsko stran druge lipkovske dostojnike. Za Misljevskim je dospel gospod Boguš in z njima vred so došle novice naravnost iz Mohilova, Jampola in Raškova.

V Mohilovu se gospod Gorencki, očito boljši vojak nego govornik, ni dal prekaniti. Zaječši Azijevo povedanje, ki je bilo poslano ondi nastanjenim Lipkom, jih je napadel sam s svojimi pešci ter jih ali pobil, ali pa ujel in zaprl. Poslal je svarilo tudi v Jampol, tako da je bilo tudi to mesto rešeno. Nato so se skoro vrnili vojaki, odšli v stepto. Tako je postal edino Raškovo žrtev tega izdajstva. Volodijevski (Nadaljevanje na 7. strani.)

Abstracts of Title to all Real Estate in Will County.

Joliet Title and Gaurantee Co.

Kapital \$50,000.00.

Kadar kupite HIŠO ali ZEM-LJIŠČE, pridite, da Vam uredimo abstract.

Phones: 421 and 422.

CHAS. N. HOSSACK, Mgr.

114 N. Chicago St., Joliet, Ills.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMOOK

Posebnost so naše

"The U. S." 10c in "Meerschmum" 5c

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

C. W. Robson, Jr.

REAL ESTATE

LOANN and RENTING

INSURANCE OF ALL KINDS.

Phone 297.

Prodajam lote v Rockdale in okolici.

204 Woodruff Bldg. JOLIET, ILL.

John Pubentz

prodaja najceneje v mestu

kokošjo krmo, zrnje, seno, slamo in drugo tako krmo.

Če imate kaj voziti, se oglasite pri nas, ki Vam pripeljemo vsako stvar, kakor naročite.

Pokličite nas po telefonu: Phone 2736.

Nov. naslov:

516 N. BROADWAY, JOLIET, ILL.

WERDEN BUCK

511-13 Webster Street,

JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši CEMENT, AF NO, ZMLET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREMOG.

Chicago telefon 50 N. W. telefon 215

GEO. SVETLECIC

317 N. CHICAGO ST., JOLIET.

Edina slovenska-hrvatska gostilna v osredju mesta.

Kadar se mudite na voga lu N. Chicago in Cass St. vstopite k nam za okrep čila vseh vrst.

DOBRODOŠLI!

Alpentinktura za moške in ženske lase od katere takoj prenehajo lasje padati in v šestih tednih krasni in gosti lasje popolnoma zrastejo in ne bodo odpadali niti osiveli. 1 flaska \$2. — Ako želite imeti v 6ih mesecih krasne in goste brke in brado, rabite takoj Alpen Pomado, lonček \$2. — Imate li sive lase? Rabite takoj Wahčič Brusil tinkturo, od samo ene flake postanejo lasje v 8ih dneh popolnoma naradni, kakršne ste v mladosti imeli: 1 flaska \$1.75. — Wahčič Fluid kateri odstrani reumatizem, tiganje ali kostibol v rokah, nogah in križcih, popolnoma v 8ih dneh; flaska 2 dol. 50c. — Kurje oči ali bradavice na rokah ali nogah v 3 dneh popolnoma odstranjeni za samo 75 centov. Za potne noge rabite Kneipov prašek, pije pot odstrani slabi duh in ozeblino, bakra 75c. Eise zaube zaceli vanko rano, opekline, bule, turove, grinte, krate, lišaje v najkrajšem času, lonček \$1. večji lonček \$2. — Ta zauba je velikega pomena za odrasle in otroke. V slučaju potrebe bi mogla imeti to zaubo vsaka družina v hiši. Če želite imeti čisto belo in mlado lice se umirajte z Wahčič "Tar Soap" (milo), odstrani prišče, solčnate pege in drugo nečistost na obrazu, 3 kose za 75c. Kateri bi moja zdravila brez uspeha rabili mu jamiš za \$5. Pri naročbi se priloži vsota v papirnatem denarju, če pa je manj kot dolar, se pa v znakmah poče v pisnu pošlje. Za vse drugo pišite po cenik, katerega pošljem zaostoj.

JACOB WAHČIČ

6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

Rojaki in rojakinje! Kadar imate kakor moške ali ženske obleke ali perila očistiti in gladiti, ne pozabite na našo slovensko firmo —

WILL COUNTY

CLEANERS AND DYERS

S. KODIAK, lastnik.

Office and Works, 302-304 Walnut St.

Joliet, Illinois.

Chicago tel. 3131. N. W. tel. 814.

Pokličite nas po telefonu in naš avtomobil odpelje in pripelje obleko na vaš dom. Naše cene so zmerne in delo garantiramo.

Joliet Steam Dye House

Professional Cleaners and Dyers

STRAKA & CO.

Office and Works, 642-644 Cass

Chicago Phone 4444, N. W. 483.

Oscar J. Stephen

Sobe 201 in 202 Barber Bldg.

JOLIET, ILLINOIS.

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.

Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi požar.

Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.

Izdeluje vsakovrstna v notar-sko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakom svojo

Mesnica

Telefon 101, JOLIET, ILL.

JOHN STEFANICH

N. W. Phone 348

Slovenska Gostilna

vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.

915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Zaupno zdravilo dela čudeže

Skoro že 30 let se Trinerjeva zdravila uspešno rabijo z največjim zaupanjem. A to tudi radi pravega vzroka, ker zaupnost izdelovalca zasluži popolno zaupanje in čišlanje od strani številnih odjemalcev. Malo povišanje cen je sedanja potreba, da se ohrani zanesljiva vsebina izdelkov. Branili smo se dolgo zoper draginjo na vseh številnih potrebščinah naših, a novi vojni davek nam je spodbil še zadnji stebel in morali smo cene nekoliko povišati. Vsak prijatelj Trinerjevih lekov priznava brez ugovora, da v sedanosti, ko moramo veliko več plačevati za potrebščine, in tudi lekarja stane stvar več, ni bilo mogoče draginji v okom priti. Zato pa bo vrednost Trinerjevih lekov povrnila odjemalcem vse kar več plačajo za nje.

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

torej ima tako zaupanje in vspeh med svetom, ker učini, da bol zgubi svoje stališče. Izmed vseh boleznih jih je devetdeset odstotkov povzročenih in splošnih v želodcu. Trinerjevo Zdravilno Grenko Vino očisti želodec in odstrani iz notranjčine drobno vse nabrane nepotrebne in strupene snovi, ki so nekakšen blag zlotvorni tvarin zavirajočih pravilno delovanje drobno. Trinerjevi leki so prosti vsakršne nepotrebne mešanice in vsebujejo le potrebne zdravilne grenke koreninice ter krasno žareče rdeče vino. V zadevi zabasanosti, neprebavnosti, glavobola, pol-glavobola, nervoznosti, navadne slabosti, kakor tudi v želodčnih nepravilnostih, ki rade nadlegujejo ženske ob premembi žitja ali rudarje in druge delavce, ko delajo in vdihavajo plin, če rabite ta lek, boste našli v njem neprecenljivo vrednost. Dobite je v vseh lekarnah.

TRINERJEV LINIMENT

prodrere vselej v koren bolečine, zato pa je zlasti v slučaju protina, ali revmatizma, nevralgije, lumbago, otroplosti gležnjev in drugih, najhitrejša in gotovo pomoč. Jako je dobro tudi v zadevah odrgnin in oteklin itd., tudi za drgnjenje živcev in za mazanje po kopanju nog. Dobite je v vseh lekarnah.

Trinerjev Antiputrin

je izvrstno in prav prijetno zdravilo za navadno rabo znotraj. Posebno za izpiranje grla in ust; istotako za čiščenje ran, izpuščajev in drugih kožnih otvorov. Dobi se v vseh lekarnah.

NAJNOVEJE NAGRADE

Jacob Mejak**KROJAČ**

205 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

JOSIP KLEPEC
Javni Notar
10 let. skušnje

Izdeluje vse pravne in postavnoveljavne listine za vse slučaje. Če vam kdo plačo zarablja; Ako imate odlozga v drugem mestu plačo za tujati; če hočete svojo plačo prepuščajti; če potre- otrok certifikat za delo; če imate kako drugo stvar za urediti, tukaj ali v stari domovini obrnite se na mene 1038 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Slovenian Liquor Co.1115-17- Chicago St.
JOLIET, ILL.**GLAVNICA \$50,000.00.**

Ustan, in inkorp. leta 1910

Družba naznanja rojakom, da ima veliko zalogo izvrstnih vin, žganja in drugih pijač, koje prodaje na debelo.

Rojakom se priporoča za obila naročila.

Pišite po cenik v domačem jeziku, ali pa po našega potovalnega zastopnika. Naš potovalni zastopnik je: Frank Završnik.

Naše geslo: Dobra postrežba; vaše pa bodi: Svoj k svojmu!

Illirija Grenčica v steklenicah in Baraga Zdravilno Grenko Vino**SLAVNOZNANI****SLOVENSKI POP**
proti žej - najboljše sredstvo.

Čim več ga pijete tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepcilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

913 N. Scott St.

Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Mestna Hranilnica Ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.

NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA!Koncem leta 1915 je imela vlog.....K 48,500,000.—
Rezervnega zakladaK 1,330,000.—

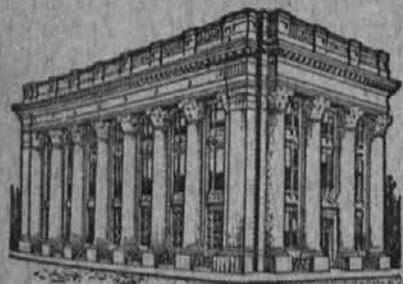
Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po

4½ %

brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5½ odstotkov, izven Kranjske pa proti 5½ odstotkov obrestim in proti najmanj tri- četrt odstotkov odplačevanju na dolg.

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj de- nar na obresti v največjo in naj- močnejšo banko v Jolietu

HranilnicaVlade Zd. Držav,
Poštne Hranilnice
in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vloženo denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1
First National Bank

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

MALI VITEZ.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

jevski je odondod prejel ravnokar pi- smo gospoda Beloglavskega, v katerem so bili popisani raškovski dogodi- ki ter še druge stvari, tičooe se ljudov- vlade.

"Dobro, da sem dospel (je pisal med drugim Beloglavski), zakaj Novoveški, ki me je nadomeščal, ne bi bil zmogel vršiti tega opravka. Sedaj je bolj po- doben kotnjaku nego človeku, in te- ga vrliga viteza gotovo izgubimo, ker ga je hudo zdelala bolezen. Očeta so mu umorili, sestro so mu osramotili, ker jo je Azija podaril Aduroviču, gos- podično Bosko pa si je osvojil Azija. Izgubljeni so, ako se nam tudi posre- či, da jih rešimo. To vemo od Lipka, ki se je bil zapoznil pri prehodu čez reko. Naši so ga ujeli, in na živem plamenu je priznal vse! Azija Tuhaj- bejevič, Kričinski in Adurovič so kreni- li nekam pod Drenopolje. Novove- ški hoče odriniti za njimi ter pravi, da je treba Azijo iztrgati iz srede sulta- novnega tabora in se mu osvetiti. Zme- rom je bil tako nagel in odločen, a se- daj se mu tudi nikakor ni čuditi, ko je tako kruta usoda doletela gospodično Bosko, ki jo vsi objokujemo z vročimi solzami, zakaj bila je to vrla deklica in ne vem, čigavega srca si ne bi bila pridobila. Jaz sicer krotim Novove- škega ter mu pravim, da pride Azija sam k njemu, zakaj vojna je neizogib- na, kakor je tudi gotovo to, da pojdejo Tatarji naprej. Imam novice iz Mol- dave, kakor tudi od turških trgovcev, da se pod Drenopoljem že zbira vojs- ka. Orde je mnogo. Zbirajo se tudi 'spahi', to so turški jezdeci, sultan pa namerja dospeti z janičari. Vrlj gos- pod! Te vojske bo kakor mravelj na mravljišču, zakaj ves vzhod se giblje, mi pa imamo le perišče vojakov. Vsa naša nadeja je kameniška trdnjava; Bog daj, da si jo dobro utrdimo. V Drenopolju imajo že pomlad, in vsi prihrume semkaj, kakor bi trenili, za- kaj dež lije, da je veselje, in trava se že prikazuje. Jaz krenem v Jampol; zakaj po Raškovo je ostal samo kup pepela in človek ondi nima kam polo- žiti glave, niti kaj deti v usta. Pri tem pa si tudi mislim, da nas skoro pokli- cejo iz vseh stanic."

Mali vitez je takisto imel svoje, toda kaj zanesljive novice, došle iz Hotima, da je vojna neizogibna. Nedavno je bil odposlal te novice hetmanu. Toda pi- smo Beloglavskega, došlo z nasprotne strani, ki je potrjalo te novice, je na- pravilo nanj grozen vtisk. Vojne se mali vitez ni bal, ali skrbela ga je Barbka. "Hetmanovo povelje, naj se posad- ke združijo," je dejal Zagloba, "utegne dospeti danes ali jutri in — služba je služba, treba bo odriniti brez odloga, Barbka pa še leži. Vreme je kaj ne- ugodno."

"Ko bi tudi dospelo deset povelj," odgovori Zagloba, "je Barbka vendar- le prva stvar. Sedeli bomo tu, dokler ne ozdravi popolnoma. Vojna se ven- dar ne začne pred koncem zime, kakor tudi pred povodnjo ne, zlasti ne radi- tega, ker bodo h Kamenec dovažali težke topove."

"Ker tiči v vas še zmerom stari pro- stovoljci," odgovori mali vitez nestro- no, "pa si mislite, da je mogoče podre- jati osebnim prosepom?"

"Ako ti je ljubše povelje nego Bar- bka, pa jo naloži na voz ter pojdi. Vem, da si jo povelju na ljubo pripravljen podpreti celo z vilami, ako se pokaže, da ne more sedeti na vozu brez opore. Zlodej vas poberi s tako disciplino! V ustih imaš zmerom besedo 'milosr- nost', toda naj le kdo zakriči: Hajdi na Turka! pa jo izpljuneš kakor pečko in to siroto odženeš pri konju na vr- vici s seboj."

"Jaz da nimam sočutja z Barbko?! Bojte se, gospod, ran križanega Izve- čarja!" zakliče mali vitez.

Zagloba je nekaj časa še jezen sopi- hal in šele potem, ko je pogledal v iz- mučeno lice Volodijevskega, je izpre- govoril takole:

"Mihael, veš, da to, kar govorim, govorim zgolj iz čiste očetovske ljube- zni do Barbke. Sicer, ali bi še se- lel tukaj pod turškim čakanom, nikar da bi počival na varnem, česar bi mi v mojih letih ne mogel zameriti nihče? Toda kdo te je oženil z Barbko? Ako se pokaže, da nisem bil jaz, pa naroči, da moram piti zgolj vodo, brez vsake primesi za dober tek."

Vse žive dni vam ne morem povrniti tega," reče mali vitez.

Objela sta se, in med njima je nastala novič najlepša sloga.

"Mislim sem že na to, da odrinete z Barbko v Lukovsko k Skretuskim, ka- dar napoči vojna. Tjakaj vendar ne dospo čambuli!"

"Odrinem tebi na ljubo, dasi bi imel slast na Turka, zakaj po mojih mislih ni bolj ničemurnega ljudstva, nego je ta svynjski narod, ki ne pije vina."

"Samo nekaj se bojim; Barbka bo hotela iti z menoj v Kamenec, da bi bila pri meni. Koža me srbi, ko se domišljam tega, in kakor je Bog v ne- besih, prosila me bo."

"Ne dovoliš! Ali je že malo slabega nastalo iz tega, da ji vse dovoljuješ, da si ji na primer dovolil iti na raškovski pohod, dasi sem ti odsotoval?"

"Ni res! Samo rekli ste, da nečete svetovati. Barbko bi moralo zmodriti

to, kar je doživela, toda kaj je njej do tega? Brž ko ugleda meč nad svojo glavo, bo zopet nadležna."

"Ne dovoliš, ponavljam. Za Boga, kakšen slannat mož si!"

"Priznavam, da se mi taja srce ka- kor maslo v ponvi, kadar pritisne ro- čice k očesom ter se jame jokati. Ne more biti drugače, narediti mi je mo- rala. Pošljem pa jo v Lukovsko, ker mi je več do njene varnosti nego do svojega zdravja. Ali kadar pomislim, kako se bo dolgočasila, mi kar sapa zaostaja v prsih."

"Toda Mihael, imej Boga v srcu; ne daj se voditi za nos!"

"Da, ne daj se! Kdo pa mi je rekel, ako ne vi, da ne poznam milosrčnosti?"

"He?" reče Zagloba.

"Izumrljivi ste bili sicer vedno, toda sedaj se sami praskate za ušesom!"

"Premišljam, kakšne razloge bi bilo najbolj uporabiti."

"A kaj, če se spusti takoj v jok?"

"Da, spusti se v jok," pritrdi z očito bojaznijo gospod Zagloba.

In tako sta se borila oba s skrbmi, zakaj odkritosrčno rečeno, Barbka je imela na vajeitih oba. V tej njeni po- slednji bolezni se je pomehkužila do- dobra, in oba sta jo tolikanj ljubila, da ju je že zgolj misel: ravnati zoper nje- no vojko, polnila s strahom.

Da se Barbka ne bo upirala, nego da se pokorno vda naredbi, sta vedela oba, ali da ne omenjamo Volodijev- skega, bil bi celo Zagloba sam rajši udaril na ves polk janičarski, nego bi videl, kako si Barbka pritiska ročice na oči.

VII.

Tega dne jima je prišla, kakor sta se nadejala, še bolj varna in nepričakova- na pomoč. Proti večeru sta dospela brez prejšnje napovedi Ketling in nje- gova soproga. Veselje in čudenje, ki ga je povzročil ta poset, je bilo nepo- pisno; pa tudi onadva, zvedevši, da je Barbka sicer boljšala, da se ji pa že obrača na bolje, sta se tega zelo razve- selila. Kristina je takoj stekla v stran- sko sobo, in radosten krik je vitezom zdajci naznanil, kako je Barbka srečna zaradi tega poseta.

Ketling in Volodijevski sta se dolgo objemala, odrivala za trenutek drug drugega, pa se novič objemala.

"Za Boga!" reče mali vitez Ketlin- gu. "Bulave se ne bi bil razveselil ta- ko, kakor sem se tebe. Toda kaj de- laš v tej krajini?"

"Gospod hetman me je imenoval za poveljnika kameniškega topničarstva," odgovori Ketling. "Torej sva dospela z ženo semkaj v Kamenec. Ondi pa sva pozvedela, kaj je vaju doletelo, in napotila sva se nemudoma v Hreptov. Hvala Bogu, dragi Mihael, da se je srečno izšlo! Potovala sva v veliki negotovosti in v velikih skrbih, zakaj vedela nisva, ali dospela semkaj na veselje ali na žalost."

"Na veselje, na veselje!" doda Za- Zagloba.

"Kako se je zgodilo vse to?" vpraša Ketling.

Mali vitez in Zagloba mu jameta pripovedovati, kakor bi šlo za stavo, in Ketling je poslušal, dvigal oči in roke ter občudoval Barbkino hrabrost.

Nagovorivši se dosti, je jel mali vi- tez vpraševati Ketlinga, kaj se je go- dilo z njim, in Ketling mu je podrobno odgovarjal. Po poroki sta živela z ženo ob meji kurlandski. Godilo se jima je tako dobro, da bi jima v ne- bskih ne bilo moglo biti bolje. Ketling je bil, ko se je bil poročil s Kristino, povsem prepričan, da je dobil za ženo "nadzemeljsko bitje", in doslej se ni izpremenil tega mnenja.

Zagloba in Volodijevski sta se ob teh besedah spomnila nekdanjega Ket- linga, ki je bil o ženskah vsekar go- voril pretirano, in ga jela iznova ob- jemati. Ko sta mu s tem dovolj po- kazala svojo prijaznost, ga je vprašal stari plemič:

"Ali pa od tega 'nadzemeljskega bit- ja' ni dospel nekakšen zemeljski 'ca- sus', ki brea z nogami ter si s prsti išče zob v ustih?"

"Bog mi je dal sina!" odgovori Ket- ling, "in sedaj zopet..."

"Opazil sem," mu seže v besedo Za- globa; "toda pri nas je vse pri starem."

Po teh besedah upre zdravo oko v malega viteza, ki pa si jame takoj vi- hati brke.

Daljši razgovor jima ustavi Kristina, ki reče, prikazavši se pri vratih: "Barbka prosil."

Tako odidejo vsi v stransko sobo, in ondi se prične novo pozdravljanje. Ketling je poljubljal roke Barbki, Vo- lodijevski pa Kristini, in nato so rado- vedno gledali drug drugega kakor lju- dije, ki se že davno niso videli.

Ketling se skoro ni izpremenil niti za trohico. Samo lasje je imel na krat- ko pristrizene in se je s tem kazal mlajšega; nasprotno pa je bila Kristi- na za ta kratki čas zelo izpremenjena. Ni bila več tako sika in nežna kakor nekdaj. V lice je bila bledejša, in oni mah nad gorenjo ustnico je bil videti temnejši. Ostale so ji samo nekdanje prekrasne oči z dolgimi trepalnicami in nekdanja dobrosrčnost na licu. To- da njene poteze, nekoč tako mične, so že davno izgubile svojo nežnost. U- tgnilo je biti to le začasno, ali Volo- dijevski, ki jo je ogledoval in primerjal svoji Barbki, si je dejal nehoti:

"Za Boga, kako sem jo neki mogel

ljubiti, ko sta bili obe skupaj? Kje sem neki imel oči?"

Nasprotno pa se je Ketlingu videla Barbka nenavadno lepa. Bila je tako lična s svojo plavokodrasto glavo, s kodri, ki so se ji usipali na čelo, s svo- jo poltjo, ki je bila izgubila v boleznih nekoliko rdečice ter bila podobna list- ju bele rože. Sedaj pa se je to njeno lice zopet zardelo od veselja, in než- ne njene nosnice so se urno gibale. Bila je videti zelo mlada, še nedorasla. Na prvi pogled se ti je zdelo, da je za deset let mlajša nego Ketlingova žena.

Toda njena lepota je močno vplivala na občutljivega Ketlinga, da je še tem bolj ganjen mislil na svojo ženo, zakaj čutil se je krivega glede nje.

Obe ženski sta si bili že povedali vse, kar se je dalo povedati v tem krat- kem času, in sedaj se je vsa družba, sedši okrog Barbkine postelje, jela spominjati nekdanjih časov. Toda ta razgovor se je nekamo trgal, ker je bil spreden iz kočljive in rahle snovi; bila je to zaupna dotika Volodijevskega s Kristino in malomarnost malega vite- za do sedaj tolikanj ljubljene Barbke ter razne objube in obup. Bivanje v Ketlingovem dvorcu je imelo gotovo za vse posebno mičnost in je vsakemu pustilo čaroben spomin, ali govoriti o njem je bilo nekamo neprijetno.

Zato je Ketling obrnil govorico na drugo stran.

"Nisem še omenil," je dejal, "da sva se spotoma ustavila pri Skretuskih, ki naju niso hoteli izpustiti dva tedna ter so naju tako gostili, da bi se nama v nebesih ne bilo moglo goditi bolje."

"Za Boga, kako se imajo Skretuski?" zakliče Zagloba. "Ali sta tudi njega našla doma?"

"Naša sva ga, ker je bil dospel za- časno od gospoda hetmana na dom s svojimi tremi sinovi, ki so že pri voja- kih."

"Skretuskih že nisem videl od najine poroke," reče mali vitez. "Bil je tukaj na Divjih poljih, in tudi njegovi trije sinovi so bili pri njem, ali ni se mi po- srečilo, da bi se bil srečal z njimi?"

"Ondi je vsem jako dolgčas po vas, gospod," reče Ketling, obrnivši se k Zaglobi.

"Da, tudi meni je dolgčas po njih," reče stari plemič. "Toda to je tako: Ako sedim tukaj, se mi toži po njih, ako pa grem tjakaj, se mi bo tožilo po tej podlasi. Takšno je to človeško življenje. Ako ne pija veter v eno uho, pa pija v drugo... A najhuje je osamelu siromaku, zakaj kdor ima kaj svojega, ne ljubi tujih."

"Rodni otroci ne bi vas ljubili bolj nego mi," odgovori Barbka.

Ko Zagloba to zasliši, se zelo razve- seli; tožne misli ga zapuste, in prej- šnja dobra volja se mu vrne. Nekoliko zagodrnja in odgovori:

"Ha, bil sem takrat tepec pri Ket- lingu, da sem Kristino in Barbko sni- bil za vaju, samega sebe pa sem poza- bil! Takrat je bil še čas."

Nato se obrne k ženskam:

"Priznajte, da bi se bili obe zaljubili vame in da bi me bila imela vsaka ra- ja nego Mihaela ali Ketlinga."

"To seveda!" zakliče Barbka.

"Heleni Skretuski bi mi bila tudi svoje dni dala prednost. Oh, že se je zgodilo! To je bila kaj vrla ženska, pa ne pohajalka, ki izbija Tatarjem zobe. Ali je zdrava?"

"Zdrava je, samo skrbi jo mučijo, ker sta ji dva srednja sinova odšla v Lukovsko iz sol k vojakom," odgovori Ketling. "Skretuskega sicer veselji, da so fantje tako odločne volje, ali mati je pač mati."

"Kolikoli otrok imata?" vpraša Bar- bka zdihnivši.

"Fantov je dvanajst, sedaj pa pride drugi spol," odgovori Ketling.

"Poseben blagoslov počiva na tej hiši!" zakliče Zagloba. "Vse te sem prepešoval kakor pelikan... Srednja dva pa moram potegniti za ušesa. Če sta že zbežala, naj bi bila zbežala, ali zbežala naj bi bila k Mihaelu... Poča- kajte, torej sta morala zbežati Mihael in Ivanček... Ondi je takšno mravlji- šče, da so se že očetu samemu mešala imena. A vrane ne ugledate pol milje naokrog. Vse so že ti paglavci postre- ljali s puškami. Da, da, druge takšne ženske ne najdeš niti s svečo v roki. Rekel sem ji samo: Heleni! Fantiči že odrasčajo, meni je treba nove to- lažbe. In kakor bi bil zapisal — o! določenem roku je bil že drugi tukaj! Pomislite le, prišlo je že tako daleč: Kadar kje žena ni mogla dočakati za- roda, pa si je izposodila obleko od He- lene, in to je pomagalo, kakor Boga ljubim!"

(Dalje prih.)

A: "Kako stoji tvrdka Erjavec in drug?"
B: "Ta ne stoji več, ampak že sedi!"Michael Terdich. Math. Terdich.
Chicago Phone 2502.**Terdich & Terdich**
STARA SLOVENSKA GOSTILNA

Pivo, žganje, vino in vse vrste pijače dopeljemo na dom.

203 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

John Horwat

slov. gostilna

801 NORTH CHICAGO STREET,
JOLIET, ILL.

Vabim vse svoje znanke, da me pose- tijo v obilnem številu.

DOBRODOŠLI!

Anton Tušek

Gostilničar

107 RUBY ST. JOLIET, ILL.

Predno greste "na hrib" se pri meni okrepčajte.

DOBRODOŠLI!

NAZNANILO.

Svojim znancom in prijateljem na- znanjam, da sem se preselil v stare prostore, in sicer na

209 INDIANA STREET.

Tu vam vsem lahko postrežem, ka- kor sem vam doslej, s fino pijačo vseh vrst.

JOSIP LEGAN,

GOSTILNIČAR,

209 Indiana Street. Joliet, Ill.

Phone 4857.

MAT. O'MOTA

Slovenski krojač

Izdelujem obleke, vrhne suknije, po- pravljam, čistim in gladim mo- ške in ženske obleke.

201 Jackson St., Joliet, Illinois.

W. C. MOONEY

PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet.

Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

National Studio

R. PAWLOSKI, lastnik.

Izdeluje najlepše slike in se priporoča rojakom in rojakinjam ob priliki že- nitovanj. — Chicago telefon 3245.
Cor. N. Chicago an Jackson St., Joliet.Kadar se mudite na vogalu
Ruby and Broadway ne
pozabite vstopiti v**MOJO GOSTILNO**

kjer boste najboljše postreženi.

Pivo pivo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

ANTON ZABUKOVEC

BRICK YARD BUFFET

Slovenska gostilna

500 Moen Avenue. Rockdale, Ills.
Chicago telefon 3406.

Kadar se mudite v Rockdalu ste vab- ljeni, da posetite mojo dobro oskrb- ljeno gostilno, kjer dobite najboljše domače in importirane pijače.

ZA

Zavarovanje

proti požaru, mala in ve- lika posojila pojdite k

A. SCHOENSTEDT & CO.

203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169

Joliet, Ill.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK

ADVOKAT

V So. Chicago, Ills.:

Soba 218—9206 Commercial Ave.

Telefon: South Chicago 579.

MILIJARDAR.

Čudne in tudi jako neumne so včasih naše sanje, je jel pripovedovati prijatelj Ciril Jagoda.

Davi se mi je sanjalo, da sem dobil prvi dobiček, okoli stoinosemdesetisoč kron. Takoj je vedelo to veselo novico vse mesto. Moji tovariši so mi čestitali v špalirju na hodniku pred uradom in mi v špalirju nujno svetovali, naj posodim vsakemu tisoč kron. Ginjen sem se jim zahvalil in poklonil vsakemu tisočak. Vzel sem dopust in se peljal s prvim brzovlakom v Monte Carlo.

Ko sem prišel z kazino, so igrali že pri vseh mizah. Nekaj časa sem opazoval razburjene igralce in igralke pa dolgočasne gospode, ki so s srebrnimi grabljicami grabili zlato v blagajnico nenasične banke in stokali z mrtvaškim glasom: "Gospoda, igrajte!"

Tudi jaz sem stopil k ruleti. Stavil sem zdaj številko sedem, zdaj številko enointrideset, ker sem rojen 31. julija. Početkom sem bil srečen, pozneje pa sem imel tako nesrečo da mi je ostalo samo še tisoč kron. Ves sem se tresel od strahovite razburjenosti. Mrzel pot mi je oblival čelo, senci in lica; kmalu je bil moj ovrtnik tako moker, kakor bi ga bil potegnil iz vode. Venomer sem stavil na oni številki, zdaj na črno, zdaj pa rdečo. In zasmejljalo se mi je zopet sreča. V pol ure sem dobil tisoč milijonov goldinarjev, ne frankov. Razbil sem banko trikrat zaporedoma. Bil sem milijardar.

Milijardar!

Obhajali so me presneto prijetni občutki...

Ko sem odhajal, me je takoj obsula tolpa obupanih igralcev. Reveži so zaigrali svoje poslednje cekine. Vsi so me milo prosili naj jim posodim kaj denarja, da bodo mogli igrati jutri dalje in si zopet priigrati, kar so izgubili. Ta je prisegel, da se obesi, ako mu ne pomagam; kazal mi je svoj naloženo vrvice. (Kako nobel, kajne.) Drugi se je rotiti, da se utopi, tretji, da se ustrelji. Najhuje sta me nadlegovala poljski grof in madžarski magnat, ki sta bila že oba popolnoma na dihi. Vrgel sem med prosilce sto tisočakov. Takoj so se jeli pretepati in lasati za denar, jaz pa sem se z avtomobilom odpeljal proti domu.

Odšel se je začelo moje trpljenje. Ves čas me je mučila zopna misel, hud strah, da me kdo ubije in oropa. Za vsakim ovinkom, za vsakim ogalom sem pričakoval morila. Kako malo časa sem užival veselje zaradi dobljene milijarde! Kolikokrat sem planil sredi noči pokonci! O kakšni reveži so bogataši!

Najel sem dva junaška možaka za telesno stražo. Naposled sem se srečno pripeljal v domovino.

Doma so že vsi vedeli o moji sreči. Časniki so bili raznesli vest o moji milijardi križem sveta. Častilci, oziroma prosilci so oblegali hotel, koder sem stanoval. Pismoonoše so mi prinašali cele tovore pisem z obupnimi prošnjami; naj pomagam temu in temu, sicer se zakolje, ustrelji itd. Najel sem si pet uradnikov, tajnika in blagajnika, da so brali prošnje in pošiljali denar vsem zares potrebnim. Pomnožil sem telesno stražo in kupil dva huda psa. Navzlic temu nisem bil nikdar prav miren. Upal se nisem nikamor. Bal sem se celo — svojih varuhov; bal sem se, da me okradejo uradniki; bal sem se, da mi stečeta črna. O — strašno, strašno je biti milijardar!

Naposled sem ukrenil takole; ker ne morem uživati življenja s pravim veseljem, piši me v uho vrazja milijarda! Zakaj se ne bi iznebil mučnih skrbi in večne bojazni? Zakaj ne bi bil zopet prost, prost in vesel?

Podaril sem zatorej sto milijonov goldinarjev za slovensko vseučilišče v Ljubljani. Po petdeset milijonov (goldinarjev, ne kron) pa: sokolski zvezi, da jih razdeli med sokolska društva; družbi sv. Cirila in Metoda; sokolskemu tekmovalnemu skladu; podpornemu društvu slovenskih književnikov in časnikarjev; ljubljanskim revežem; slov. visokošolcem v Pragi; na Dunaju in v Gradcu; Slov. Matici in tako dalje pa tako dalje...

Takoj sem se čutil prijetno olajšane. Najete uradnike sem odpustil z velikimi nagradami.

Ostalo mi je le še sto milijonov kron. S to svotico, sem si mislil, utegnem pošten kristjan izhajati do hladnega groba.

Časniki so me kovali v zvezde. Vse me je hvalilo, jaz pa sem se obril in preoblekel, da bi se odpeljal v Pariz ali na Himalajo ali kam drugam, koder me ne poznajo.

Zakaj še vedno sem se bal strupa ali zavratnega bodala! In moj strah ni bil prazen! Ko sem pregledoval svoje vrednostne papirje, stopi poslednji trenotek predme neznan možak s cekarjem. Takoj sem stulil, da ne bo nič dobrega. Sluge so odšli na kolo-dvor. Bil sem sam.

"Kaj neda ste anarhist?" sem vprašal sumnega tujca kar najmirneje.

"Uganili ste," se mi je nasmehnil mož vljudo.

"In v cekarju imate bombo?"

"Vi pa tudi vse uganete, gospod milijardar!" je odvrnil s čudno prijaznim nasmehom; mene pa so izprehajali skrajno neprijetni občutki...

"Nisem več milijardar, nič več, hvala Bogu! Razdal sem milijardo; pridržal sem le sto milijonov kron."

"Ali ne bi hoteli dati teh sto milijonov za anarhistično propagando? Storit dobro delo! Sicer..."

Vzdignil je cekar. O presneto! "Pustite mi vsaj pet milijonov!" sem ga prosil prav pohlevno.

"Nič!"

"Vsaj en milijon."

"Nobenega počenega groša ne!"

Zabolelo me je v srcu. Tedaj sem se zbudil. Bil je skrajni čas. Ako bi bil anarhist spustil cekar z bombo, pa bi bil jaz prejkone umrl od strahu. Brrrr. — Rado Murnik.

SREČA PRIDE...

Mnogo skrbi je imela in malo veselja. Rano je izgubila dobrega in zvestega svojega moža in ostala je sama z malo hčerko; brez moške opore je morala biti boj z neizprosnim življenjem.

Beda in pomanjkanje sta postala njena gosta in žalostno je izgledalo povsod, kamor se je ozrla. In vendar, če tudi jo je pritislo gorje k tlom, ni obupala in niti trenutek ni dvomila, da pride prav gotovo kedaj sreča trkat na njena vrata.

Tako je minul čas.

Leta in skrbi so zarisale prerane črte v nekdanji njen obraz, a sreče le še od nikoder ni bilo. Ona pa ni obupala, mislila je neprestano, da sreča, mora priti. Ta misel jo je oživljala, udano je nosila breme življenja in potrpežljivo delala.

Mala njena hčerka Anica je rasla pod pritiskom izkustva, kaj pomenja revščina.

Mati jo je dala v dobro šolo in tam je bila ta mlada sirota premnogokrat cilj rogačev in zaničujočih opazk svojih součencev. Njeno krilce je bilo sicer čisto, vendar tu pa tam zakrpano in kosilce njeno je bilo vedno, če tudi zadostno, vendarle siromašno. Večkrat je hotela odgovoriti, ko so jo zasmejavale tovarišice, a vsakokrat je vstala v njeni duši slika dobre, bolne matere in molčala je.

Anica je dokončala šolo in zdaj je veljalo v boj za obstanek svoj in materin.

Naučila se je mnogo in vsled izvrstnih svojih sprječeval se jej je kmalu posrečilo najti službo vzgojiteljice. A tudi tu je morala požreti marsikatero grenko. Iz vseh njenih pisem na mater je virila otožnost, akopram se je silila pisati veselo in brezbrizno.

Njena mati pa se je čvrsto držala upanja na bodočnost.

"Veruj mi, Anica, sreča pride, pride gotovo za naju obe. Ne izgubi volje!" Tako je pisala mati svoji hčerki. Tekom let pa je stara in marljiva žena oslabela in končno tudi nevarno obbolela.

Anica se je takoj vrnila domov k o-hromeli materi, da jo neguje in dvori. Padla je k postelji in gorko zajokala.

Mati pa se ji milo nasmehi, pogled njen je plaval daleč nad hčerko in šepetala je:

"Ne obupaj, dete moje, sreča utegne ipak le še priti!"

"Sreča?" Anica se nasmehljala otožno. "Pride li sploh kdaj?"

Anici se je posrečilo, dobiti več učenik in podučevala jih je v svojem stanovanju. Njeni dohodki sicer niso bili veliki, a streho je imela nad glavo in za hrano in zdravila materina jej tudi ni primanjkovalo. V svojem prostem času je sedela ob postelji in brala materi to in ono. Okrasila je sobo s cvetjem in skušala je v enomer, da olajša stanje svoje bolne matere. Sama sebi je odrekala vsako veselje. In vendar iz njenih ust ni bilo čuti tožbe.

Tako je dosegla dvajseto leto.

Doktor Gilbert, mlad in prikupljiv zdravnik, je prihajal dan za dnevom k bolnici. Ko je odhajal, je postal vsakokrat še za trenutek v predsobi, kamor ga je Anica spremljala. Stiskal jej je roke in gledal sočutno v velike in otožne njene oči.

"Gotovo ste že trudna, sirota," je rekel prijazno. "Vsled tega večnega bdenja ste pobledele in tako suha ste. Pojdite na zrak, v naravo, jaz pa ostanim med tem pri materi!"

Zmajala je s trudno svojo glavo in fina rdečica se je razlila isti hip po bledih njenih licih.

"Hvala vam, gospod doktor, predobro ste, toda jaz vendar od matere ne morem, ne smem."

Stisnil jej je še enkrat roko in šel. Mater so zapuščale moči in nekega dne pokliče zdravnik Anico v predso-bi, čim je bolnico preiskal. Že celo leto je ležala bolna in dan za dnevom, noč za nočjo, je bdela Anica ob postelji materini, — spala je le sem pa tja kako uro.

In ko je hotel zdravnik z njo govoriti, je razumela takoj, kaj to pomenja

in zazibala so se tla pod njenimi nogami. Stati ni mogla, zgrudila se je kar v bližnji stol in pokrila lice z rokami.

Zdravnik stopi k njej, vzame njene roke v svoje in spregovori sočutno in milo:

"Moram ljubo, ljubo dete, vi menda že veste, kaj vam moram reči, slutite pa gotovo. Vaša mati bo le še par ur trpela. Ne plakajte, dete, tako mora biti, tako je najbolje. A povedati vam moram še nekaj — česar gotovo še ne veste: Ljubim vas, Anica, ljubim zlato vaše srce, ki je s tolikim požrtvovanjem nosilo težki križ, in hrepenim le po tem, da vam preskrbim mirno in svetlo bodočnost. Reči — Anica — li smem?"

In vzdignil jo je iz stola, pritisnil na svoje srce, kajti nem njen odgovor je bral v velikih, s solzami napolnjenih očeh.

Roko v roki — tako sta šla k bolni materi in padla sta pred njo na kolena.

Stara žena je ležala tiha in mirna v belih blazinah. Jasen solčni žarek se je poigraval po beli odeji in svež šopek gozdnih rož je razširjal sladek, opojen vonj po sobi.

"Blagoslovi naju, ljuba mati!" je prosil mladi zdravnik.

"Da, da," zašepetala bolnica.

Takrat pa so za hip zardela blede njena lica, oči bolnice so se smehljale in tiho, komaj slšno, je šepetala:

"Vidiš, Anica, vidiš, ti ljubljani otrok moj, — sreča je končno vendar le prišla, prišla k nama — obema..."

Nobenega izgovora.

Nobenega izgovora nimate za želodčno trpljenje. Vi lahko dobite. Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino po vseh lekarnah, in to zdravilo, ki napade pravi vzrok bolečine, pomaga da se odvajalni organi pravilno gibljejo. Če uživate Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino, nimate nadleg z neprebnostjo, zaprtjem, glavobolom, nespečnostjo, nervoznostjo, itd. Zdravilo izčisti vaš želodec, pomaga prebavi in vam vrne vaš apetit. Cena \$1.00. Triner's Liment in Triner's Cough Sedative bi morala biti vedno na domu za vse neprilike sedanje sezone. Triner's Liment je izvrstno zdravilo za razpoke, nevralgične in revmatične bolečine. Triner's Cough Sedative daje gotovo odlično pri prehladu in kašlju, vnetju sapnika in dr. Cena limentu je 35 in 65c po lekarnah, po pošti 45 in 75c. Sedative velja 25 in 50c po lekarnah, po pošti 35 in 60c. Jos. Triner Co., Mfg. Chemists, 1333-1343 So. Ashland ave., Chicago, Ill. — Adv.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 21, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Palestinska fronta.

London, 20. feb. — Včeraj zjutraj smo prodirali k napadu na fronti pet-najstih milj vzhodno od Jeruzalema. Do večera smo dosegli vse cilje, oddaljene povprečno dve milj.

ATLAS — ZASTONJ.

Se imamo nekoliko ročnih atlasov celega sveta, katere damo zastonj onim naročnikom, ki pošljejo \$2.00 naročnine, če za atlas vprašajo.

Posebno v sedanjem času je jako priročno imeti tak atlas, ko se pojavljajo velezanimivosti po celem svetu. Pošljite \$2 za naročnino takoj, da dobite atlas zastonj predno zaloga poide.

UPRAVA AMER. SLOVENCA

JESENSKE
IN ZIMSKE
OBLEKE.

Cedne in moderne obleke za odrasle in mladino se dobe pri nas, kakor tud delamo v popolno zadovoljstvo oblek-po meri.

Velika zaloga najmodernejših klobov in kap vseh velikosti.

Posebno velika zaloga trpežnih čeljev visokih in nizkih za moške, žerke in mladino.

Mi imamo najlepše srajce, kravatkolarje itd. Vse naše blago jamčimo ter povrnemo denar, ako ni v popolno zadovoljnost.

Z vsakim nakupom dajemo 4 odst. vredne znamke ali pa register tiketu izvzemši na oblekah delanih po meri. Vaši naklonjenosti se priporoča "Prva Slovenska Trgovina" na severni strani mesta.

Frank Juričič

1801 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Dolžni ste

zaradi svoje žene in otrok, da se bolj zavarujete za slučaj bolezni ali smrti, da ne bodo žena in otroci trpeli pomanjkanje radi vaše nemarnosti, zato zdaj dokler ste še zdrav pristopite k največjemu slovenskemu podpornemu društvu

Društvo Sv. Družine

(The Holy Family Society)

šte. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod, vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1918.

Predsednik.....George Stonich.

Podpredsednik.....Stephen Kukar.

Tajnik.....Jos. Klepec.

1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Zapisnikar.....John Barbich.

Blagajnik.....Anton Nemanich st.

Bolniški načelnik.....Nick Jurjevich.

Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:

John N. Pasdertz, Joseph Težak, John Štublar.

To društvo sprejema rojake in rojakinje in sicer od 16. do 50. leta in izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D. za malo mesečnino. Tudi člani-vojaki so deležni v boleznih cele podpore in cele smrtnine.

To društvo ima že nad \$3,000.00 v bolniški blagajni in je do zdaj že izplačalo skupaj 3502.00 dolarjev bolniške podpore članom (icam). Kdor plača takoj ob pristopu \$3.00, to je toliko, ko so plačali drugi člani zadnjih 6 mesecev, je deležen podpore v slučaju nezgode takoj po pristopu, drugače po 6 mesecih. Pristopnina je še prosta.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo ob 1. uri pop. v stari šoli.

Kdor želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se oglasi pri tajniku ali katerem drugem odborniku.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v naši mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113.

— Ob priliki ženitovanj, krstov, pogrebov in drugih slučajih, ko potrebujete avtomobil, se oglasite pri meni, ki imam 7 passenger limousine-avtomobil za vse potrebe. Chicago tel. 2575, N. W. Phone 344 — A. Nemanich, Joliet. Adv.

Slovenske
Gospodinje

so preporučane, da dobijo pri meni najboljše, najčistejše in najcenejše

meso, grocerije

IN KRANJSKE KLOBASE

istotako vse vrste drugo sveže in prekajeno meso *ex vse druge pedmete ki spadajo v področje mesarske in grocerijske obrti.

Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam. Spoštovanjem

John N. Pasdertz

Chicago tel. 2917.

Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

V I
lahko zaslužite
poleg svoje redne službe
\$500 Dnevno

na jednostaven in lahek

način delujoč ob večerih

Za zjamčeno in

pošteno podvzetje

Propozicija za vas koristna a za narod sila potreba

Vsa pojasnila dobite, ako pošljete svoje ime in naslov na.

SLAVIC PUBL. CO. P.O. Box 395 Chicago, Ill.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras

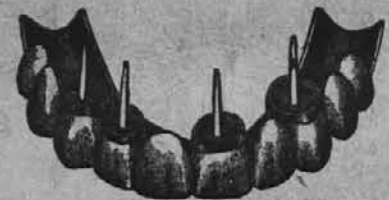
Chl. Phone 376 N. W. 927.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

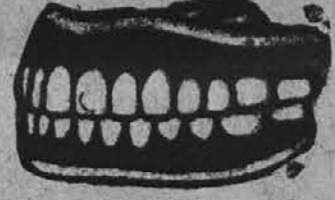
Večina zobozdravnikov zahteva previsoke svote za popravilo zob, toda naše geslo je:

Bolje zobovje za manje stroške.

Zobe Vam pregledamo zastonj.

22 Karat zlate krone in bridgework vsak zob \$5.00

Platos najboljših vrst iz gumije in kovine in višje \$5.00

Zobe izderemo brez bolečin z "Vitalized Air". Zenska strežnica vedno prisotna. Vse delo jamčeno.

BURROWS ZOBOZDRAVNIK

D'Arcy Bldg. 2 nadstropje

Vogel Chicago in VanBuren ceste. Joliet, Ill.

Odprte vsaki dan zvečer in ob nedeljah do poldne.

Fred Lehning Brewing Co.

JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113. Cor. Scott and Clay Sts. Both Telephones 26. JOLIET, ILLINOIS

Naročite zaboj steklenic

movega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405

S. Bluff St., Joliet, Ill.